

Μαρμαρινά

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ 11ον - Α. Φ. 125)26 • ΑΘΗΝΑΙ: ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1956 • Δ'οις Ρουζβελτ 41

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΗΡ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ



ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ

“ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ”

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΕΓΕΡΘΕΝΤΟΣ ΔΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ “ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ”, ΚΑΙ Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ (ΑΤΤΙΚΗΣ)

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» εὐχαρίστως ἀναγγέλλουν σήμερον εἰς τοὺς συμπατριώτας τὴν ἴδρυσιν ἐνὸς νέου πατριωτικοῦ μας σωματείου με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

Πρόκειται περὶ τοῦ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ», ὁ ὁποῖος ἰδρύθη τὸν παρελθόντα μῆνα με σκοπόν: «Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κοινότητος Νέων Παλατίων πρὸς ἀποπερῶσιν τῶν ἐν Νέοις Παλατίοις Ἀττικῆς ἀνεγερθέντος δισυστάτου Ἱεροῦ Ναοῦ «Κοίμησις Θεοτόκου καὶ Ἅγιος Γεώργιος», ἡ ἐκτέλεσις προοδευτικῶν ἔργων καὶ τῆς ὠφελείας ἐν τῇ Κοινότητι Νέων Παλατίων, ἡ ἀσκήσις φιλανθρωπίας εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπύθους κατοίκους τῆς αὐτῆς Κοινότητος, ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνέργους δημῶτας αὐτῆς, ἡ διὰ παντός προσφόρου μέσου διαφήμισις τῶν φυσικῶν καλλωνῶν Νέων Παλατίων, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως, ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἐνίσχυσις καὶ χορήγησις ἐπάθλων εἰς τοὺς ἀριστεύοντας μαθητὰς τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας μεταξὺ τῶν νέων καὶ γενικώτερον ἡ ἐκτέλεσις παντός κοινωφελούς ἔργου τείνοντος εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χωρίου Νέων Παλατίων καὶ τῶν κατοίκων του».

Ἰδρύται τοῦ νέου Συλλόγου εἶναι οἱ κ. κ. Εὐστράτιος Εὐμ. Βαλσα-

μῆς Νικόλαος Σωτ. Λαμπαδαρίδης, Νικόλαος Π. Πολιτάκης, Ἀργύριος Στυλιανίδης, Σωτήριος Δοξάκης Σωτηρίου, Γρηγόριος Πασχάλης Ταυλαρίδης καὶ Χρῆστος Μιχ. Χαλβατζῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπέγραψαν τὸ πρακτικόν τῆς ἰδρύσεως, συνελθόντες πρὸς τοῦτο τὴν 14)10)56 εἰς τὴν ἐν Νέα Χαλκιδόνι καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Ἀμαλίας 4 οἰκίαν τοῦ κ. Σωτηρίου Δοξ. Σωτηρίου.

Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ νέου Συλλόγου, ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τοῦ κ. κ. Εὐστράτιου Βαλσαμῆν, Νικόλαου Λαμπαδαρίδην καὶ Σωτήριον Σωτηρίου, προέβη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐνεκρίθη καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἰδρυτῶν καὶ τῶν κ. κ. Ἀθανασίου Χαραλ. Παπαθανασίου, Λαζάρου Ἀντ. Γκιώνη, Νικολ. Διαμ. Πασπαράδην, Γεωργίου Σωτ. Λαμπαδαρίδην, Ἰωάννου Λαζ. Πολιτάκη, Ἰωάννου Παναγ.

Ἀναστασιάδην, Γεωργίου Ἀλεξ. Βαρδάκα, Γεωργίου Νίκα καὶ Ἀλεξ. Παπασιματάκη, κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ τῶν κ. κ. Ἀγγέλου Γεργ. Τσατσόγλου, Εὐστρατίου Π. Πολιτάκη, Νικόλαου Γ. Ζωγράφου, Διαμαντῆ Ι. Δρακοπούλου, Δράκου Ι. Δρακοπούλου, Στρατῶν Ιω. Δρακοπούλου, Χαριλάου Δημ. Πασπαράδην, Νικόλαου Δημ. Χατζην κολῆ, Γρηγορίου Δ. Μαστροβασιῆ, Εὐαγγελίου Δ. Μαστροβασι-

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΠΑΛΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΣΤΟ ΝΟΥ ΜΑΣ ΓΛΥΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ



Τὸ τράβηγμα τοῦ μπιγιαντέ. Ἐνα θαυμάσιον γραφικὸν στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν παλιὰ ἀξέχαστη νησιωτικὴ μας ζωὴ.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΝ ΜΑΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ “ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΚΝΙΣΣΑΣ”, ΚΑΙ Η ΟΜΟΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΩΤΙΚΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΩΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ Κ. ΒΑΣΙΛ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Δημητρούσιον τῆ 31)10)56 Φίλε κ. Λαμπαδαρίδη, Ἐλαβὰ τὰ «Μαρμαρινά Νέα» τῶν μηνῶν Αὐ-

λῆ, Παναγιώτου Βούλγαρη, Ἀλεξάνδρου Γιασεμάκη καὶ Κουρτέση Μιγγίρη (κατοίκων Χαλκίδος), ὡς ἰδρυτικῶν μελῶν, ὑπεβλήθη πρὸς τὸν ἀρμόδιον Πρωτοδικὴν Ἀθηνῶν διὰ τὴν νόμιμον ἀναγνώρισίν του.

Χαιρετίζοντες μετὰ χαρᾶς τὴν ἴδρυσιν τοῦ νέου Συλλόγου μας, εὐχόμεθα εἰς αὐτὸν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν καὶ πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδικωμένου σκοποῦ του.

γούστου — Σεπτεμβρίου καὶ εἶδον μετὰ τῶν ἄλλων τὸ Μαρμαρονησιώτικον τραγουδάκι σας, ποῦ τὸ τραγουδοῦσατε κατὰ τὸ «λούσιμο τῆς νύφης» καὶ ποῦ μερικὸι στίχοι του οἱ 6—18 ἔχουν πολλὴν ὁμοιότητ με τὸ Σικό μας τὸ Κουβουκλιώτικον, ποῦ δὲν μ' ἀφήνει ὁ πειρασμός, νὰ τὸ παραθέσω ἐδῶ ὀλόκληρον, διότι, προτοῦ δημοσιευθῆ στα Μικρασιατικὰ Χρονικὰ Τόμον Α' σελ. 381, προσεπάθησα πολὺ, νὰ μάθω ἴσως τραγουδιᾶται καὶ ἄλλου, ἀλλὰ τοῦ κόκου.

Τηρῶ γλέπω στὸν ἄσπρον τὰ σπῆταν τῆς μέσ' τὸ γυαλὸ τὰ παναθῶν τῆς γυαλιά, Θεγέ μου, βγάλ' Ἐνα βορριά

νὰ ραγιστοῦνα τὰ γυαλιά νὰ ξέβ, ἡ παλ' ἀγάπη μου, ἔχω δυὸ λόγια νὰ τὴν πῶ, σαράντα νὰ τὴν διηγήθῶ. Ν' ἀνέσω σ' ἀψηλὸ βουνὸ νὰ βγάλω μιά γλυκεῖα φωνὴ γιὰ νάβγουν οἱ λεύτερες νὰ πελεκῆσω μάρμαρα νὰ κάνω μαρμαρολόουτρο νὰ στήσω γούρνες (1) δεκαεπὶ σαντιβάνια τριαντα δυὸ δπ' ἔχει κόρη λεύτερη γιὰ νὰ τὴν φέση νὰ λουστῆ, πέντε τσατάλια (2) νὰ μπαλῆ καὶ δεκαεπὶ νὰ στολισθῆ νὰ δώση καὶ τὸ λουτρικὸ ἔνα σκουρὸ (3) βασιλικὸ. —Κρέμα ποῦ δὲν ποτίζεσαι καὶ δὲν κορφολογίζεσαι. —Ἐγὼ τὸ κορφολόγησα, στὸ μαντηλάκι μ' ἴδωσα καὶ στήν ἀγάπη μ' ἴδωσα καὶ δὲν γέγνε με ζαιρετίσματα ἐμὲ τοῦ βορριά τὰ κῆματα, σταφύλια με τ' ἀπούρια (4) τνα ροδάκινα με τὰ κλωνιά,

ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 4η σελίδα

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

“Ὅπως ἐγράψαμε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, μετὰ ἐξάμηνον διαιμονῆν εἰς Ἀμερικὴν, ἐπέστρεψε τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς Ἀθήνας ἡ ἀγαπητὴ εἰς ὄλους συμπατριώτισσα κ. Τριανταφυλλιά Πέππα (τὸ γένος Γρ. Καλαμποκίδη ἐκ Μαρμαρᾶ).

Ἡ κ. Πέππα μᾶς ἀφηγήθη τὰς ἀντυπώσεις τῆς ἀπὸ τὰς συναντήσεις τῆς με τοὺς ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ Μαϊάμι συμπατριώτας, τὰς ὁποίας καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν:

«Ἦστε ἀπὸ ἕνα πολὺ εὐχάριστο θαλασσινὸ ταξίδι 14 ἡμερῶν — μᾶς ἀφηγεῖται ἡ κ. Πέππα — στὴ Νέα Ὑόρκη ἔφθασα τὴν Μ. Παρασκευὴ καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἀεροπορικῶς στὸ Μαϊάμι τῆς Φλωρίδος, ὅπου εἶνα πολὺ καλὰ ἐγκατεστημένος ὁ ἀγαπητός μου γιὸς Νίκος καὶ προσωρινῶς διαμνοῦσα ἡ λατρευτὴ μου κόρη Νίνα. Μετὰ τῆς σχετικῆς ἀνάπαυσης κοντὰ στὰ παιδιὰ μου, ἡ πρώτη μου ἐπαφὴ με πατριώτας στὴ Φλωρίδα καὶ ἡ πρώτη οἰκογένεια ποῦ συνήνησα στὸ Μαϊάμι ἦτο ἡ οἰκογένεια τῶν πολλῶ καλῶν συμπατριωτῶν μας ἀπὸ τὸ Πραστεῖο κ. Δημητρίου καὶ κυρίας Ἐλένης Κολιοῦ,

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κολιοῦ ἐγκατεστημένοι ἄλλοτε μετὰ τῆς θυματρῆς των Μαίρης στὸ Κλέιν Φάλλς τῆς Νέας Ὑόρκης, μετώκησαν ἀπὸ διείτας στὸ Μαϊάμι, ὅπου ἀγόρασαν καὶ ἐγκατεστάθησαν σ' ἕνα πολὺ ὠραῖο σπίτι με μεγάλο κῆπο, καταπράσινο ἀπὸ τὸ γρασιδί, ποῦ τὸν παρομοίασα με τὸ ἀξέχαστο τασιρὶ τῆς Γαλλίμης. Ζοῦν εὐτυχισμένοι μιά ἡσυχὴ νοικοκυρεμένη ζωὴ με μοναδικὸ καμῶ τῆ στέ-

ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 4η σελίδα

Μαρμαρονησιώτικὴ ΕΒΔΟΜΟΓΡΑΦΙΑ

Κυριακὴ ἡμέρα τῆς χαρᾶς (τοῦ γάμου)

Ἄς εἶν' ἡ ὥρα ἡ καλὴ καὶ ἡ εὐλογημένη νὰ πάθ' ἀπὸς τὴν πόρτικα τὴν ὄριον πλουμισμένη.

Ἄς εἶν' ἡ ὥρα ἡ καλὴ στὰ στεφανώματά σας καὶ ἡ Παναγιά καὶ ὁ Χριστὸς πάντα νὰ ἴναι κοντὰ σας.

τὸ κάλεσμα στὴ χαρὰ

Ἡ «γαλέστρα» Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωτὸν θὰ νὰ γίνον τὰ καλέσματα γιὰ τὸ γάμο. Ἡ

«γαλέστρα» ἢ «προσκαιλέστρα», μιά γυναίκα ἠλικιωμένη ποῦ φοροῦσε τὰ καλά τῆς ροῦχα καὶ κρατοῦσε με ἐπιμέλεια διπλωμένο ἕνα ἄσπρο μαντηλάκι στὸ ἀριστερὸ τῆς χερί, πῆγαινε στὰ σπίτια, κτυποῦσε τὴν πόρτα καὶ ἔλεγε:

«Σὰς χαιρετᾶει ὁ γαμπρός καὶ ἡ νύφη, νὰ κοπιᾶστε στὸ γάμο, ποῦ θὰ γίνη τὴν (τάδε) ὥρα».

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὁ γαμπρός, καλοῦσε στὸ καφενεῖο τὰ παλληκάρια νὰ πᾶ εὖ στὸ σπίτι του γιὰ τὰ «ξουρίσματα».

Τὸ ξουρίσμα τοῦ γαμπροῦ

Ἀπὸ τὸ καφενεῖο τὰ παλληκάρια πῆγαινε στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ με τὰ «παιχνίδια» (δργανα). Πρῶτος πῆγαινε ὁ μπερμπέρς συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα παιδί ποῦ κρατοῦσε τὴ «λεγὲν» καὶ τὰ ξουράφια. Στὸ σπίτι, στολίζανε μιά καρτέκλα με μαχραμάδες καλόγουι (πεσκήρι ὡφαντὸ με τρέδες χρυσούς) καθίζανε ἐπάνω τὸν γαμπρὸ καὶ ἐνῶ τὸν ζύριζε ὁ μπερμπέρς, τὰ παλληκάρια τὴν τραγουδοῦσαν:



ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΥΠὸ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. Ν. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

Φέρετε νερὸ ροδόσταμο σαποῦνι ἀπὸ τὴν Πάρο νὰ μπερμπερίσωμ' τὸ γαμπρὸ μὰζι με τὸν κουμπάρου.

Φέρετε νερὸ ροδόσταμο σαποῦνι ἀπ' τὴν Ἀρτάκη νὰ ξουραφίσωμ' τὸ γαμπρὸ ποῦ ἴναι παλληκάρια.

Φέρετε νερὸ ροδόσταμο σαποῦνι ἀπὸ τὴν Κρήτη νὰ ξουραφίσωμ' τὸ γαμπρὸ καὶ ὄσους εἶναι στὸ σπίτι.

Μπερμπέρη, τὰ ξουράφια σου νὰ τὰ μαλαμάτωσες γιὰτὶ εἶν' ὁ νιάγαμπρος παιδί νὰ μὴ τὸν αιματώσες.

Μπερμπέρη, κάνε γοήγορα θέλει νὰ κάτση καὶ ἄλλος, γιὰ νὰ χορέψουν οἱ κοπελλιές ν' ἀρῆση ὁ κουμπάρου.

Μετὰ τὸν γαμπρὸν θὰ νὰ ξουραφιστοῦνε ὁ κουμπάρου, ὁ πατέρας τοῦ γαμπροῦ, ὁ πεθερός, ὁ

ἀδελφός ἢ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύφης (ἂν ὑπῆρχαν) καὶ τὸ κατόπι τὰ πορβερισκοῦμενα παλληκάρια, Ὅταν τελειῶσαν τὰ ξουρίσματα, ἔφερνε ὁ μπερμπέρς τὴ λεγὲν (ἡ), ἔβαζε μέσα νερὸ καθαρό, ἔφερνε βόλτα σ' ὄλα τὰ παλληκάρια καὶ ἐνῶ τοὺς ἐράντιζε με νερὸ ροδόσταμο, ἐκείνου ἐρίχαν στὴ λεγὲν(ἡ) ὅτι εἶχε ὁ καθένας εὐχαρίστηση.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΙΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

- *Εσωτερικό: Δραχ. 35
*Αγγλίας: Δραχ. 1.112
*Γαλλίας: Φρ. 1.000
*Αμερικής: Δολ. 5
*Αυστραλίας, Καναδά, Βενεζουέλας κλπ. Δολ. 5
Κοινοτήτων, Γραφείων Τσαπεζών, Επιχειρήσεων Δρ. 100

*Ιδιωτικά δημοσιεύσεις και διαφημίσεις κατά συμφωνία

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΖΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Οι δεχόμενοι δύο φύλλα της εφημερίδας μας θεωρούνται συνδρομητάι της και αποστέλλονται να πληρώσουν την συνδρομή των

Συμμόρφως τῆς ἀρθροῦ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 Τυπογραφεῖον καὶ κατακτῆτα ἰδιοκτητοῦ Διευθυντοῦ Δελτινῶν 154 - Πειραιεὺς

ΒΑΛΕ ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗ

Βάλε ταβερνιάρη τὸ χρυσὸ κρασί, γιὰ νὰ πιούμε' οἱ δύο μας μὰ θὰ πιῆς κι' ἐσύ.

Βάλε μας ρετσίνα, βάλε κοκκινέλι, βάλε ὄ,τι κι' ἂν εἶναι τόσο δὲ μάς μέλει.

Θέλεις ἀπ' τὸ σῶμα θέλεις γιοματάρι, ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι θᾶναι κεχριμπάρι.

Φέρε μας νὰ πιούμε βάλε μεζεδάκια, φέρε νὰ ξεχνοῦμε τὰ κρυφὰ μεράκια.

Βάλε κατοστάρι, δύο φορές στὰ δύο, γιὰ νὰ τραγοῦδῶς ἀπόψε τὴ Μαριώ.

Τὴ μαυροματοῦσα ποὺ μὲ ξετρελλαίνει, μούπε σὺν πεθάνω, Κεῖνη δὲν πεθαίνει!!!

*Ἡλίας Δ. Πρωτοψάλτης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- Γάμοι :

Ο κ. Αθανάσιος Α. Ζελίνης και η δ. Διαμάντω Χρ. Σιδερέη από την Κούταλη, έτέλεσαν τους γάμους των στις 11/11/56. Θερμά συγχαρητήρια. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β

- Αρχαιρεσίες :

Γενομένη αρχαιρεσιών την 25/11/56 δια την έκλογὴν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας Βιοτεχνῶν Πειραιῶς, ἐπανεξελέγη διὰ δευτέραν φοράν σύμβουλος ὁ ἀγαπητὸς συμπατριώτης καὶ συνεργάτης μας κ. Τάκης Χαλβατζής. Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» τὸν συγχαίρουσιν ὀλοθερμὰ εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

- Αρραβῶνες :

Ο καλὸς νέος κ. Εὐάγγελος Δημ. Μαστροβασιλῆς ὑποδεματέμπορος ἀπ τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρᾶ, καὶ ἡ ἐνάρετος ὁ δ. Μαρίκα Νεάνθους Γκουγιά ἀπὸ τὴν Ἀρτάκη ἔδωσαν ἀρραβῶνα. Τοὺς συγχαίρουσε θερμὰ καὶ τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΤΑΚΟΜΑΣ

- Γεννήσεις :

Τὴν 21ην Νοεμβρίου εἰς τὸ Σάν Διέγο τῆς Καλλιφορνίας, ἡ κ. Θάλεια Γιαννικοῦ, ἔφερε στὸν κόσμον ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι.

Ἡ κ. Θάλεια εἶναι κόρη τῆς κ. Ἑλπινίκης καὶ τοῦ κ. Ἡλίου Πρωτοψάλτη ἀπὸ τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρᾶ, ὁ δὲ σύζυγός τῆς Γεώργιος υἱὸς τῆς κ. Κατίνας καὶ τοῦ κ. Ἀποστόλου Γιαννικοῦ ἀπὸ τὸ Λιτοχώριον Θεσσαλονίκης. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ. Ἡ θεία του ΕΛΛΗ Η. ΠΑΝΑΓΗ

ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

- Βαπτίσεις :

Τὴν Κυριακὴν 21. Ὁκτωβρίου ἐγένεν εἰς τὸν ἐν Σταυροδρομῷ ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἡ βάπτισις τῆς κερύλας τῶν κ. κ. Γιῶ-γίου καὶ Μαρίας Εὐστρατιάδου, μὲ ἀνάδοχον τὴν κυρίαν Δόμναν Χαλαζάμπου Παναγοπούλου, ἥτις ἔδωκε τὰ ὀνόματα Ἐλευθερία καὶ Ροδοῦλα.

Τὸ μυστήριον ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τὴν κοινοτικὴν αἴθουσαν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ εὐτυχεῖς γονεῖς τῆς νεοφωτιστοῦ καὶ οἱ γονεῖς ἀμφοτέρων αὐτῶν Χατζη Παναγιώτης καὶ Ροδοσταλένια Εὐστρατιάδου, Πρόδρομος καὶ Ἑλένη Εὐστάθουλου, περιεπορήθησαν λαμπρῶς τοὺς προσκεκλημένους. Θ.Σ.Θ.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

- Γάμοι :

Ο κ. Τάκης Σωκράτους Χριστοδούλου ἀπὸ τὴν Κούταλη καὶ ἡ δ. Κίτα Κυριακίδου ἔτέλεσαν τοὺς γάμους των στίς 4/11/56 στὸν ἱ. ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (Ντεπῶ). Τὰ στέφανα ἄλλαξε ἡ κ. Ἑλένη Παπάζουγλου, ἀδελφὴ τοῦ γαμβροῦ. Εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ. ΑΥΓ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΝΣ

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

- Αρραβῶνες :

Ο κ. Στυλιανὸς Γ. Μπουρλέτος καὶ ἡ δ. Βασιλικὴ Σ. Κουφοῦ ἔδωσαν ἀρραβῶνα.

Ο κ. Παναγιώτης Ν. Παμφαράς καὶ ἡ δ. Φωφὴ Κ. Μπαζεβάνη, ἔδωσαν ἀρραβῶνα. Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

- Γάμοι :

Ο κ. Χρ. Κούτσουρης καὶ ἡ δ. Φανή Χ. Κανάρια ἔτέλεσαν τοὺς γάμους των. Τοὺς εὐχόμεθα πολὺχρονοί.

- Γεννήσεις :

Ἡ κ. Μαίρη Δ. Βαρσαμῆ ἐγέννησε τὴν 1ην Ὀκτωβρίου κοριτσάκι.

Ἡ κ. Ἀσπασία Ν. Πολυχρόνη ἐγέννησε τὴν 14ην Ὀκτωβρίου κοριτσάκι.

Ἡ κ. Εὐαγγελία Ι. Χατζηγιάννου ἐγέννησε τὴν 5ην Νοεμβρίου κοριτσάκι.

Ἡ κ. Γιᾶσμη Α. Ἀνδριά ἐγέννησε τὴν 16ην Νοεμβρίου ἀγοράκι.

Ἡ κ. Δόμνα Διαμαντῆ ἐγέννησε κοριτσάκι. Στὸς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα.

ΠΙΣΚΟΚΕΦΑΛΟΥ (Κρήτης)

- Γάμοι :

Ο κ. Ἐμμανουὴλ Δερμητζάκης ἀπὸ τὸ Πισκοκέφαλον (Σητείας Κρήτης) καὶ ἡ δ. Λαμπρινὴ Ζομπυρα, κόρη τοῦ κ. Προδρόμου Ζομπυρα, καὶ τῆς κ. Ἀφροδίτης Ἀριστοτέλους Γαλάζιου ἀπὸ τὴν Ἀλώνην ἔτέλεσαν τοὺς γάμους των στίς 14/10/56. Μετὰ τὴν στέψιν, οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν γιὰ τὸ Ἡράκλειον, οἱ δὲ λοιποὶ συγγενεῖς παρεκάθησαν σὲδειπνον τοῦ ὅπου ἀκολούθησε διασκεδάσις. Στὸς νεόνυμφοὺς εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον καὶ εὐτυχῆ. Ζαφειρίτσα Κατσαργῆ

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

- Εὐτυχεῖς γάμοι :

Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. εἰς τὸν ἐν Παρισί-εἰς ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἔτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Πεκᾶς Πακέ, πολιτικοῦ μηχανικοῦ, μετὰ τῆς νεαρῶτατης δεσποινίδος Εὐαγγελίας Νικολάου Κριμιάμη. Τὸ μυστήριον ἠλόγησεν ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ρηγίου κ. κ. Μελέτιος μετὰ τοῖς ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Παρισίων, χρέη δὲ παρανύμφου ἔτέλεσεν ὁ φερέλπις νέος κ. Νικόλαος Γκ. Κολίνος. Ἡ πράξις τῆς καταχωρήσεως τοῦ γάμου εἶχε γίνει ἀθημερὸν εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῆς πόλεως Ἀλφονβιλ, ἔθνα εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ οἰκογένεια Κριμιάμη, καὶ μετὰ τὴν στέψιν ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τὸ κέντρον Σαλὲ ντε λά πόρτ ζῶν, καὶ γαμήλιον δεῖπνον εἰς ἐκλεκτὸν ὀριθμὸν προσκεκλημένων. Οἱ εὐτυχεῖς νεόνυμφοι ἐδέχθησαν τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς τῶν γονέων των, τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, οἵτινες διὰ τῆς εὐγενεῖς παρουσίας των ἐτίμησαν αὐτοὺς. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἔλθουσα ἐξ Ἀμερικῆς παρέστη εἰς τοὺς γάμους ἡ πρωτῆς ἀδελφὴ τῆς νύμφης δεσποινίς Κατίνα Γ. Βοσνιάδου. Τὸν κ. Ἰωάννην Πεκᾶς-Πακέ, τὸν ὁποῖον διακρίνουσιν ἡπλιεῖστα ὄσα αἰσθήματα ἀνωτέρου ἀνθρώπου, τοὺς ἐν Λυῶν διακεκριμένους γονεῖς οὗτοῦ Κον καὶ Ἄν Ἀμβροσίου Π. Πακέ, τὴν οἰκογένειαν ἱ. Κριμιάμη- Ἀναστασίας Θεοφανίδου τὴν νύμφην καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ κουμπάρου κ. κ. Γκιουλᾶκη καὶ Μαρίας Κολίου θερμὰ συγχαίρουμεν.

ΜΑΡΜΑΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΣΜΑΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΙΚΑ =

Ο ΝΙΩΤΗΣ

Γνωστότατον κλέφτικον ἔθνος, χαρακτηριστικὸν τῆς ἀγάπης τοῦ κλέφτη διὰ τὴν πολεμικὴν του ζωὴν καὶ τῆς εὐαισθησίας του εἰς τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως. Ὁ ἐτοιμοθάνατος κλέφτης παραγγέλλει εἰς τοὺς συντρόφους του νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν τὸν τάφον του ἐφόρων καὶ εὐάρον, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη τὴν ἀγαπημένην του ζωὴν τοῦ πολέμου καὶ διὰ νὰ μὴ στερῆθῇ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἀνέμου τὴν δροσερὰν πνοήν.

(Παράλλαγή χωρίων Παλάτια Μαρμαρᾶ)

Σηκώνουμαι πολὺ πρωτὶ, δύο ὄρες νὰ ξεμερῶσῃ, παίρνω νερὸ καὶ νύβουμα, πετσέτα καὶ σφουγγιέμαι, παίρνω καὶ τὴν τασσάρα μου καὶ τὰ μαλλιά μου σιάζω, παίρνω καὶ τὸν καθρέφτη μου, τὰ κάλλη μου λογιάζω, Μουσάκι μου καρμόμωγα καὶ φρούδι μου γαϊτάνι πὼς θὰ σὰς φᾶν ἡ μάχη γῆ καὶ ὁ πικρὸς ὁ Ἄδης;

*Ἀκούει τὰ τῆμα καὶ βογγοῦν καὶ οἱ ὄψεις εἰσιόνται, πέφτουν τὰ λιανοτούφεκα σὰ σιγαὴν ψιχάλα.

-Γιὰ σῆκο, σῆκο, Νιώτη μου, πρῶτο μου παλληκᾶρι. -Ἐγὼ σὰς λέγω δὲν μπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σῆκο; Γιὰ πιάστε με νὰ σηκωθῶ καὶ βάλετε με νὰ κάσω καὶ φέρετε καὶ τὸν ταμπουρᾶ νὰ παίζω νὰ γελάσω, νὰ πῶ τὸν πόνο τῆς καρδιάς καὶ τῆς ψυχῆς τὸν τόπο, νὰ πῶ πὼς Τούρκους σκοτώσα, πὼς ἔχω σκοτωμένους.

Παιδιά μὲ τὰ χατζάρια σας νὰ σκάψετε τὸ μνημενὰ νὰ εἶναι φαρῶν γιὰ τὸ σπαθί, μακρῶν γιὰ τὸ ντουφέκι, νὰ εἴμ' ὀρθὸς νὰ πολεμῶ καὶ δίπλα νὰ γεμίσω καὶ στὴ δεξιᾶ μου τὴν πλευρὰ ἄστε παραθυράκι, νὰ μπαῖνι ὁ ἥλιος τὸ πικρὸν, βράδου τὸ φεγγαράκι. νὰ μπαῖνι ἀγέρας καὶ δρασιά, πὼς εἶναι τὸ φαρμάκι.

Παιδιά μου σὺν πάτε στὸ Μωριά, στὸ ἔργο βιλαέτι, τουφέκια νὰ μὴ ρίξετε, τραγοῦδια νὰ μὴ πῆτε, κι' ἂν σὰς ρωτήσῃ ἡ μάνα μου καὶ ἡ δόλια ἀδελφὴ μου μὴν πῆτε ὅτι πέθανα, μόν' πῆτε πὼς παντρεύθηκα, πῆρα τὴν πλάκα πενθερά, τὰ μαῦρη γῆ γυναῖκα κι' αὐτὰ τὰ πετρολίθαρα τὰ πῆρα νικαδέφτια. (*)

(*) γυναικαδέφτια.

(Ἀπὸ τὴν λαογραφικὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ν. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ)

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑ!

Θὰ γνωρίζης βέβαια ὅτι τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα», σὺν τοπικῆ εφημερίδα ποὺ δὲν πολιτεύεται, δὲν ἔχουν καμμιά ἀπολύτως ἐπίσημη ἀπὸ κόμμα ἢ ὀργάνωση. Γιὰ νὰ ἀνταπεξέλθουν, λοιπόν, στὰ ἐξοδά των, στηρίζονται ἀποκλειστικὰ καὶ ἰμόνον στίς συνδρομῆς τῶν συνδρομητῶν των.

ΕΣΥ ΕΣΤΕΙΛΕΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ; Ἐὰν ὄχι, φρόντισε νὰ τὴ στείλῃς. Ἐταῖ εὐκολύνεις ἕνα δύσκολον ἔργον καὶ ἐνοχλεῖς μὴ πολὺ ἀφέλιμη πατριωτικὴ μας προσπάθεια.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΤΟ ΠΑΛΑΤΑΚΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΟΥ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΠΟΛΛΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΜΕΓΑΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΤΑ ΟΛΟΚΛΙΝΟΥΡΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ 1.000.000 ΔΡΑΧΜΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΚΕΡΔΗ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

ΑΓΟΡΑΣΕ ΑΜΕΣΩΣ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟ ΣΟΥ ΜΕ 40 ΔΡΧ. ΔΙΕΚΔΙΚΕΙΣ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

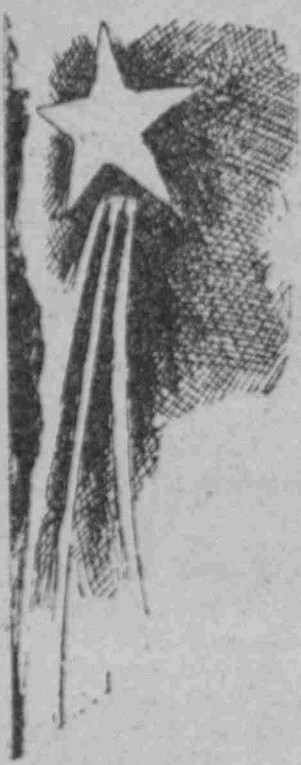
(Δημοσιεύεται μόνον δυνάμει ειδικῆς ἐντολῆς τῆς Ἐνώσεως Συντ. Η.Ε.Α.)



Ἡ "ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ", εὐχεται στοὺς πελάτας τῆς καὶ σ' ὄλους τοὺς συμπατριώτας νὰ περάσουν τὶς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων χαρούμενα καὶ εὐτυχισμένα.

Ἡ ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ, Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΑΣΦΑΛΙΑ: ΠΥΡΟΣ - ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΑΣΦΑΛΙΑ: ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Φο. Ροῦζβελτ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ Τηλέφω. 20.088 Τηλέφωνον 41.438 ΕΔΡΑ Ἀθῆναι, Φρ. Ροῦζβελτ 41 Τηλέφωνα 29.691 ΑΣΦΑΛΙΑ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ-ΣΚΑΦΩΝ ΑΣΦΑΛΙΑ: ΑΥΤΧ. ΠΛΗΡΩΜ. ΠΛΟΙΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἐφημερὶς μας εἶναι ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν μας συμφερόντων. Στέκει ὑπεράνω ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ πολιτικῶν παρατάξεων. Ἐνισχύσατέ τὴν εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν ἀποστολὴν τῆς.



ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

αυτάς δὴ τὰς ἡμέρας, διὰ τὸν λόγον ὅτι, τὸ ἀστρὸν τοῦτο ἐξῆγγελε τῆ οἰκουμένην τὴν κοσμοσωτήριον Γέννησιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτήρος καὶ Αντρωτοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ἔλευσις τοῦ ὁποῖου προσέφερεν αὐτῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὕτη ἐπὶ χρόνους καὶ καιροὺς ἐξεζητεῖ καὶ ἐπιπέθει διὰ τῆς ἐν ἐνὶ μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀλλων δι' ὀρισμένους θεοῦς σεβασμάτων τῶν Ἀθηνῶν ἐπιγραφῆς ΤΩ ΔΙΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ, τὴν ἐν σέβασματι Ἐκεῖνου, τὸν ὁποῖον πολλοὺς αἰῶνας πρότερον κηραγγεῖλαν ὄλοι οἱ προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ ὡς τὸν ἀναμενόμενον Μεσσίαν, ὁ Ὅποιος Θεῶ βουλήματι ἐγεννήθη ἀπάτωρ ἐν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπερθένου Μαρίας δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, Ἐκεῖνου ἡ διδασκαλία τοῦ ὁποῖου ἐφανερώσε τοὺς ἀνθρώπους τὸν Ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τὸν ὑψηλὸν προσορισμὸν αὐτῶν, μὲ τὸν τελικὸν θρίαμβον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ δικαίου, Ἐκεῖνου, διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ ὁποῖου ἐξυψώθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν καὶ καθηγησάσθῃ ὁ οἰκογενειακὸς βίος, Ἐκεῖνου, πρὸς ὃν λέιποτε ἀτενίζουσι οἱ πάντες ὡς πρὸς Θεὸν ἀγάπης, εἰρήνης καὶ οἰκτιρῶν, Ἐκεῖνου, παρ' ὃν ἐξαιτοῦνται ἔλεος καὶ εὐσπλαχνίαν καὶ ἀπεκδέχονται τὴν σωτηρίαν οἱ πάντες ἀπὸ τῆς ἀντιξοότητος τοῦ βίου.

ΕΙΚΟΣΙ αἰῶνες ἔχουσι παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ στερεώματι ἐμφανίσεως τοῦ λαμπροῦ τῆς Βηθλεέμ ἀστρου, τὸ ὁποῖον ὠδήγησε τοὺς τρεῖς μάγους καὶ σοφοὺς τῆς Ανατολῆς οἵτινες ἐκ διαισθήσεως ἔχον προνοήσει καὶ μαντεύσει ὅτι τὸ ἐκλαμπρὸν τοῦτο ἀστρὸν ἐξῆγγελλε ἐφ' ἑσῶμ τὴν θελειοσυγγιαν ὕψιστου τινὸς γεγονότος, ὁποῖον ἡ ἐνανθρωπήσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ἐνθα διὰ τῶν καμῆλων τῶν ἑσπευσαν νὰ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς προσκύνειν τοῦ Θεοῦ Βρέφους.

Καὶ ἐνθ', κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα, κλειτοῦ ἄλλοι ἀστέρες καὶ κομήται ἐνεφανίσθησαν κατὰ καιροὺς ἐν τῷ ἀπειρῷ πρὸς τὰς κατευθύνσεις αὐτοῦ, περὶ αὐτῶν μὲν ἐλάχιστος ἢ οὐδεὶς λόγος καὶ μᾶλλον ἄγνοια καὶ λήθη ἔχει καλύψει αὐτοὺς μετὰ τὴν περιοδικὴν ἢ ὀλοσχερῆ ἐξαφάνισιν αὐτῶν, ἐνθ' ἐκ τούτων περὶ τοῦ ἀστρου τῆς Βηθλεέμ προκειμένου ὅλος ὁ κόσμος, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πτωχοὶ καὶ πλοῖσιοι, σοφοὶ καὶ ἄσοφοι, οἱ πάντες, ἔχουσι τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐστραμμέναν πρὸς τὸ ἐξαίσιον καὶ ὑπέροχον πρὸν τοῦτο ἀστρὸν, ἀναμιμνήσκονται δ' αὐτοῦ καὶ ἐναπολοῦσι αὐτὸ πάντοτε, ἐξαιρέτως ὁμοῦ κατ

Φυσικῶ τῷ λόγῳ λοιπὸν τὸ πρὸ εἰκοσιν αἰῶνων ἀναφανέν σημά καὶ ὁ προάγγελος ἐνὸς τόσῳ ἱεροῦ, σωτηριώδους καὶ ὑψηλοῦ γεγονότος, δηλ. τὸ ἀστρὸν τῆς Βηθλεέμ, οὐδέποτε μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος εἶναι δυνατόν νὰ παροραθῇ καὶ λησμονηθῇ.

ΟΡ. ΔΟΓΟΕΤΙΑΣ

ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΣΑΡΛΟΤ Β. Κ. (τῆς ἀντιπροσώπου μας). — Συμμετέχοντες τοῦ συζύγου μου, ὡς ἀντιπρόσωπου τῆς Κοινότητός μας, εἰς τὸ ἐν Νέα Ὑόρκῃ πρὸς διμήνου συνέληθόν μέγα Συνέδριον τῆς ΑΧΕΠΑ, μὰς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, κατὰ τὴν ἐκεῖ μετὰβασιν μας, νὰ συναντηθῶμεν με ἀρκετὰς οἰκογενείας συμπατριωτῶν ἐγκατεστημένων εἰς Νέα Ὑόρκην καὶ τὰ περίε.

νέδριον ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ὀργανώσεως «Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης». Ἐπίσης συνητήσαμε τὸν ἐκ Κουτάλεως καταγόμενον καὶ εἰς Κλήβελαντ ἐγκατεστημένον συμπατριώτην κ. Χρήστον Μιχ. Πανταζόγλου μετὰ τῆς συζύγου του Πηνελόπης καὶ τοῦ μικροῦ υἱοῦ των Κουταλιανοῦ. Εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην εἶδαμε ἐπίσης τοὺς πολὺ καλὰ ἐγκατεστημένους συμπατριώτας καὶ συγγενεῖς κ. κ. Στέλιον Ν. Λαμπαδαρίδην, Ἐπισκόπτην καὶ Φατίκαν Ἰωάνναν, Κατερίναν Μουστάκα Οὐρανίαν Θ. Ζαχαρία, Σταυράκη Δαδίκον, Παναγιώτην Δ. Ἀναστασιάδην, Σταυράκη Παπαδάκη κ. ἄ.

Ὅλοι μὰς ἐπεριποιήθησαν καὶ μὰς ἐχάρισαν ὤρες εὐχάριστες. ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ ΠΑΣΧΑΛΑΚΗ

ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΦΑΤΝΗ

Περαστικό, προσκυνήτης στὴ Γῆ τοῦ χριστιανικοῦ θαύματος, ἐφθασα πρὶν λίγα χρόνια ἐνθερμὸ φθινοπωρινὸ δειλινὸ στὴ Βηθλεέμ. Μέσα στὴ βιβλικὴ γαλήνη τῆς πού διατηρεῖ τὴ μυστικοπάθεια τῶν παλαιῶν αἰῶνων, ἡ πόλις ὑποδέχεται τὸν ἐπισκέπτη τῆς σιωπῆς, ἡρεμῆ, νερκωμένη. Προσφέρει ἀμέσως στὸν προσκυνητὴ τὸ θέος καὶ τὴν ἔκστασι. Ἐπίκεντρον ὄλων τῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων πού σημειώθηκαν στὴ διαδρομῇ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἡ Βηθλεέμ μετὰ τὸ σπήλαιον τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοανθρώπου, διατηρεῖ τὴν ἰκανότητα νὰ προκαλῆ συγκλονισμοὺς καὶ ψυχικὰς ἀναστατώσεις ὁ δόσους διατηροῦν ἀκόμη ὑποσυνείδητα ἔστω κάποια ἀνάμνησι πίστεως, κάποιο ἴχνος θρησκευτικοῦ ρομαντισμοῦ.



Μπαίνοντας στὸν ναὸ τῆς Γεννήσεως, ὁ ἐπίσκοπος, ἀκόμη κ' ἂν ἔχη νεκρωμένα τὰ θρησκευτικά του συναισθήματα, ἂν ἔχη, ἔστω, τὴ διάθεσι νὰ παρακολουθησῇ τὸν ἐπιφάνεια τῶν πρῶτων μάτων βλέποντας τὰ μνημεία ὡς ψυχρὴ ἀρχαιολογία, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συγκρουσθῇ ψυχικὰ μετὰ τὴν ἱστορία τοῦ Θεοῦ Βρέφους πού προβάλλει σὲ κάθε βήμα, σὲ κάθε στιγμή. Εἶναι μοιραῖο νὰ βγῇ νικημένος ἀπὸ τὴ σύγκρουσι αὐτὴ ὁ ψυχρὸς προσκυνητής.

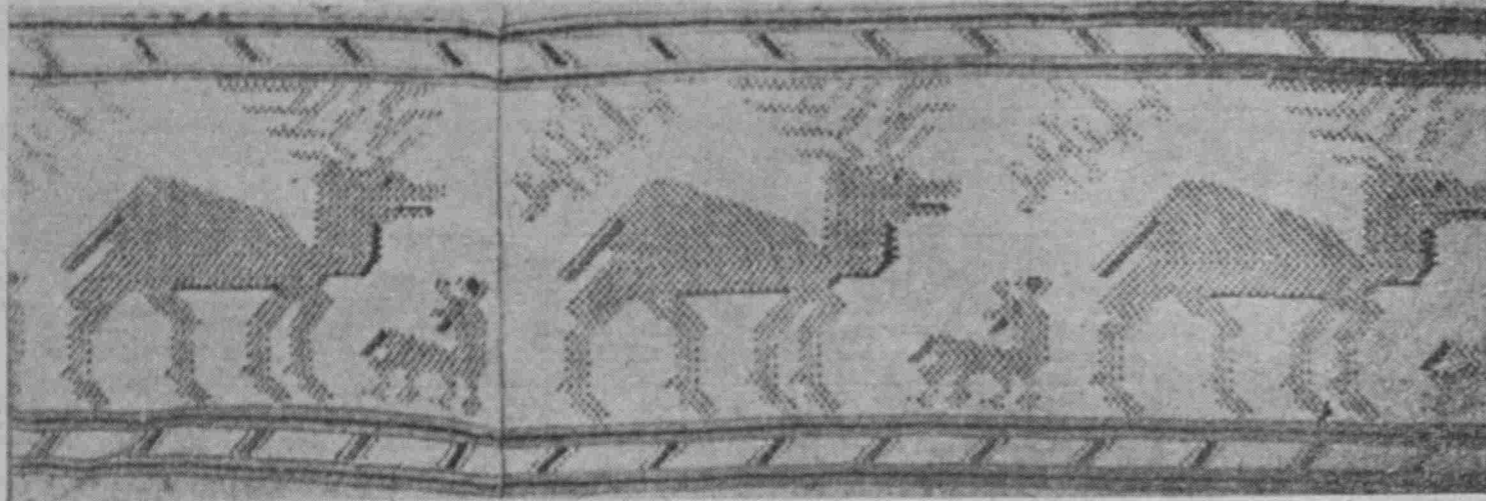
Τὸ Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως δὲν εἶναι ἕνα ἐρείπιον σταματημένο σὲ μιὰν ἀρχαία ἐποχῇ. Εἶναι ἡ αἰώνια συνέχεια τῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως, ἡ ὁποία ἀναβραπτίζεται καὶ τὸνώνεται μέσα στὴν ἀτελείωτη πάλῃ συγκρατήσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθηματος τῶν ἀνθρώπων. Τὰ καραβάνια τῶν προσκυνητῶν, πού θὰ σύρουν σήμερα τὰ βήματά τους ἐπάνω στὶς μαυρισμένες πλάκες τοῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως γιὰ νὰ σταθοῦν ἐκστατικοὶ μπροστὰ στὸ Σπήλαιον, τὰ κατευθύνει ἡ ἴδια δύναμις πού ἔφερε τοὺς ἀγαθοὺς μάγους στ' ἴδιο αὐτὸ σημεῖο πρὶν ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνες...

μου τὸ σκοτάδι πού ἐπικρατεῖ μέσα στὸ Σπήλαιον, στὸ ἴδιο Σπήλαιον ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐλαμψε ἡ Ἀλήθεια καὶ τὸ Φῶς τῆς Ζωῆς. Τρεῖς Ἀράπηδες κληρικοί— ὀρθόδοξοι— ἔκαναν μυστικὰ τὴν προσευχὴ τους στὴν εἴσοδο τοῦ Σπηλαίου. Βουβοί, στεγνοί, μυστικοπαθεῖς, ἡεξασύλωμένοι, μετὰ τὶς βρώμικες καὶ κουρελιασμένες κλεμπίες τους, μοῦ ἔδωσαν τὴν ἐντύπωσι τῶν κουρασμένων Μάγων, πού διέσχισαν πολυτελεῖες καὶ βουναὶ γιὰ νὰ φθάσουν ἐδῶ σ' αὐτὸ ἀκριβὸς τὸ σημεῖον καὶ ν' ἀποθέσουν στὰ ποδῶν τοῦ Βρέφους τὰ σμύρνα, τὸν χρυσὸ καὶ τὸν λίβανον, τὰ σύμβολα τῆς πίστεώς τους. Ἐξω στὸ προαύλιον τοῦ μεγάλου Βυζαντινοῦ Ναοῦ, ἡ ἀντίθεσις: Οἱ ἔμποροι τῆς θείας ἱστορίας πουλοῦσαν μετὰ κρυστὰ καὶ ἀτελείωτες ἐξηγήσεις καὶ ἱκεσίες τὰ «ἱερὰ ἐνθύμια». Συντεφένια κομπολόγια, σταυροὺς, εἰκότιες, χαλκομανίες, νερὸ ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, κεριὰ, λιβάνι, βιβλίον, ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 5ῃ σελίδα

Β. Η Θ Λ Ε Ε Μ «Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμοσίν' ἐκ σου γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμενεῖ τὸν λαόν μου...» ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΜΙΧΑΙΟΣ

Εἰς αἰῶνες μετὰ τὴ θεοπνευστὴ πρόφησι, ἡ ταπεινὴ πόλις μετὰ τὸ ταπεινὸ ὄνομα, πού θὰ πῆ οἰκος ἄρτου, ἐσκέπτετο μετὰ τὸ οὐράνιον κλέος μιὰς φάτνης, πού ἦταν ἐτοιμασμένη νὰ λάμψῃ ὡς ὁ χρυσοτέρας θρόνος τῆς μόνης ἀφθαρτῆς μοναρχίας. Μέσα στὴν αἰγλή ἐπαγγελίας μαρμαρυγῆς, τὴ νύχτα τῆς θείας ἐνσαρκώσεως, ἄγγελος Κυρίου περιέλαμψε τοὺς ἀγαυοὺς ποιμένας, πού ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. «Μὴ φοβῆσθε' ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χορὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σημεῖον Σωτῆρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος...» Εἶπε καὶ ἀπὸ τοὺς μαγικοὺς θόλους τῆς ὑποβολῆς, πολύφωνη καὶ δοξασιτικὴ εἰσήλασε στὴν ψυχὴ τους ἡ ἀρμονία τῆς ἀγγελικῆς στρατιᾶς. «Δεῖτε ἐν ὕψιστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰσῆν ἕν ἀνθρώπος εὐδοκία... Τὸ ἴδιο χαρομόσυνον ἀγγελμα ἀναμέλπον κάθε χρόνον, τὰ μεσάνυχτα τῆς γεννήσεως, οἱ καμπάνες τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Βηθλεέμ, πού ἔχτισεν ἡ εὐσέβεια τῆς Ἁγίας Ἐλένης στὸν ἐξαγνισμένο χώρο τοῦ σπηλαίου. Ἐνα ἀγγελμα πολύφωνον ἀνεκλάλητης γλυκότητος, σὺν μυθικῷ ἀπόχο τοῦ παλαιῦ ἐδέξα ἐν ὑψίστοις, πού συνή-

ζεῖτο ἀνάμεσα στὶς σαρανταεξὴ κολῶνες τοῦ μεγάλου ἱεροῦ μετὰ τὸ ἀνεμήνευτο μεγαλεῖο καὶ τὸν ἀσπίλο σεβασμὸν. Τὰ βυζαντινὰ μοσαϊκὰ εἶναι ομοιωμένα στὸ κεχρῖμαρμένο φῶς τῶν κερῶν. Μιὰ τρυφερὴ λάμψι βγαίνει ἀπὸ τὴς χρυσῆ καὶ ἀσημένιες ἀλυσίδες πού ἀποοδῶνται σὺν γιλιάντες ἀνάμεσα στὰ σβηστὰ φῶτα. Φιλντισένια ἀινὰ, δεμένα στὶς ἀλυσίδες σὺν πεταράδια σὲ περιδέματα, λάμπουν κ' αὐτὰ, σύμβολα τῆς Ζωῆς, μετὰ μιὰ μυστικιστικὴ λευκότητα. Τὰ μικρὰ ἀναμμένα φυτίλια ἀντιφωγγίζαν στὶς ζωομασιτῆς κηστίλλες σφαίρες πού κἀμόνται ἀπὸ κάθε καντήλι. Ἐνα καντήλι, μοναχικὸ, μετὰ ἡρεμῆ μικρῆς φλόγας, καλεῖ στὴν εἴσοδο τοῦ ἱεροῦ σπηλαίου. Ἄλλ' ὅταν σημάνουν τὰ μεσάνυχτα, οἱ καμπάνες, σταν ζυθὴ ἀνάμεσα στὶς κολῶνες ἡ πολύφωνη ἀρμονία τοῦ Δοξασιτικοῦ, ὁ πιστὸς ἐξαυλῶνεται στὴ μαγεῖα ἐνὸς καταροχτῆ λάμψεως, πού τὸν μεταρσιώνει στὴ γοητεία τῆς πρῶτης νύχτας—ν' ἀνυπομονῆ, συνοδοιπόρος τῶν μάγων. —Δεῦτε ἴδωμεν πίοτοι, πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός... Ἀκολουθήσαμεν ἐνθα ὀδεῖ ὁ Ἀστὴρ...



Η ΛΑΪΚΗ ΜΑΣ ΤΕΧΝΗ ΜΑΡΜΑΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Στά πρό του έκπα-
τρισμού χρόνια κοί ά-
πό πολύ παλιή έικόχη,
άκμαζε στα νησιά μας
ή χειροτεχνία και άνα-
πτύχθηκε σαν καθαρά
γυναικεία οικιακή τέ-
χνη όχι μόνο για έρνα
χρήσιμα στις οικιακές
ανάγκες, άλλα και για
μεταπώληση. Ίδιαίτερα
καταγίνονταν όλες οι
Μαρμαρινούλες, στο

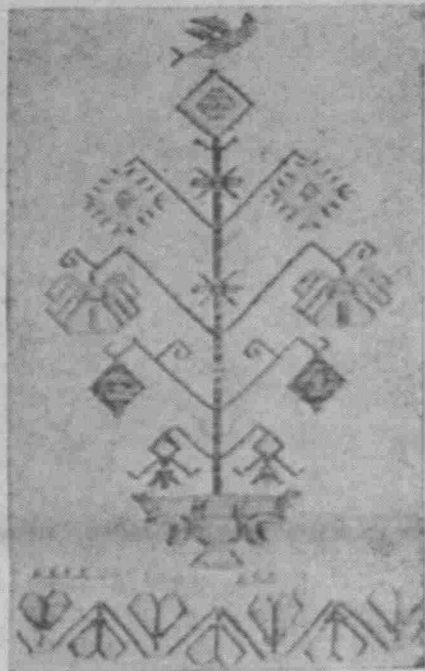
κια στην Πόλη να τά
πουλήσουν.

Άπό εκεί έφερναν
λογής-λογής πραγμάτι-
ες άπό τά «μπασμα-
τζίκια», φακιόλια και
μαμούκια, μεταξωτά
ζουνάρια και άλλα, κυρί-
ως όμως έλικά χρήσιμα
για τη δουλειά τους.
Μπρισιμία και μεταξω-
τές ούτρες. «μαλαμα-
τάτρε» δηλ. χρυσά νή-
ματα και σύρματα
για τά κεντήματα,
μετάξι άνετουράλι
και «σουμπέκι». Μ'
αυτά κεντούσαν
με τό χέρι τις κα-
λές χρυσοκέντητες
μεσάλες, τά πεσε-
κίρια, τις βρακο-
ζώνες, τούς τεσ-
βρέδες, τις καπνο-
σακκούλες, τις πα-
ντοφλες, τις καλ-
τσοδέτες των άν-
τρών, τά σεντόνια,
τά πολύχρωμα κεν-
τητά κλίφια, τά
προσκέφαλα, τά
σοφραλίκια κ.τ.λ.

Οι βελονιές, στα
κεντήματά τους ή-
σαν ποικίλες, ή
«ριζοβελονιά», ή
«σταυροβελονιά», τό
«κασινάκι», τό
«φουσκωτό» κ.λ.π. πού τις
μεταχειρίζονται με με-
γάλη δεξιοτεχνία στα
πλούσια θέματα των

ρηδες, μεγάλα καρά-
βια, σπίτια, έκκλησίες,
άντρες, γυναίκες, πα-
γώνια, σταυραετούς,
ζώα κ.λ.π.— όλα σχη-
ματοποιημένα με ίδι-
όρρυθμο τρόπο και με

Έλλάδα και στο έξω-
τερικό, μά κυρίως τά
βλέπει κανείς στα και-
νούργια χωριά μας
Νέο Μαρμαρό, Νέα
Παλάτια, Νέα Αφθό-
νη, Νέα Κούταλη, Ν.



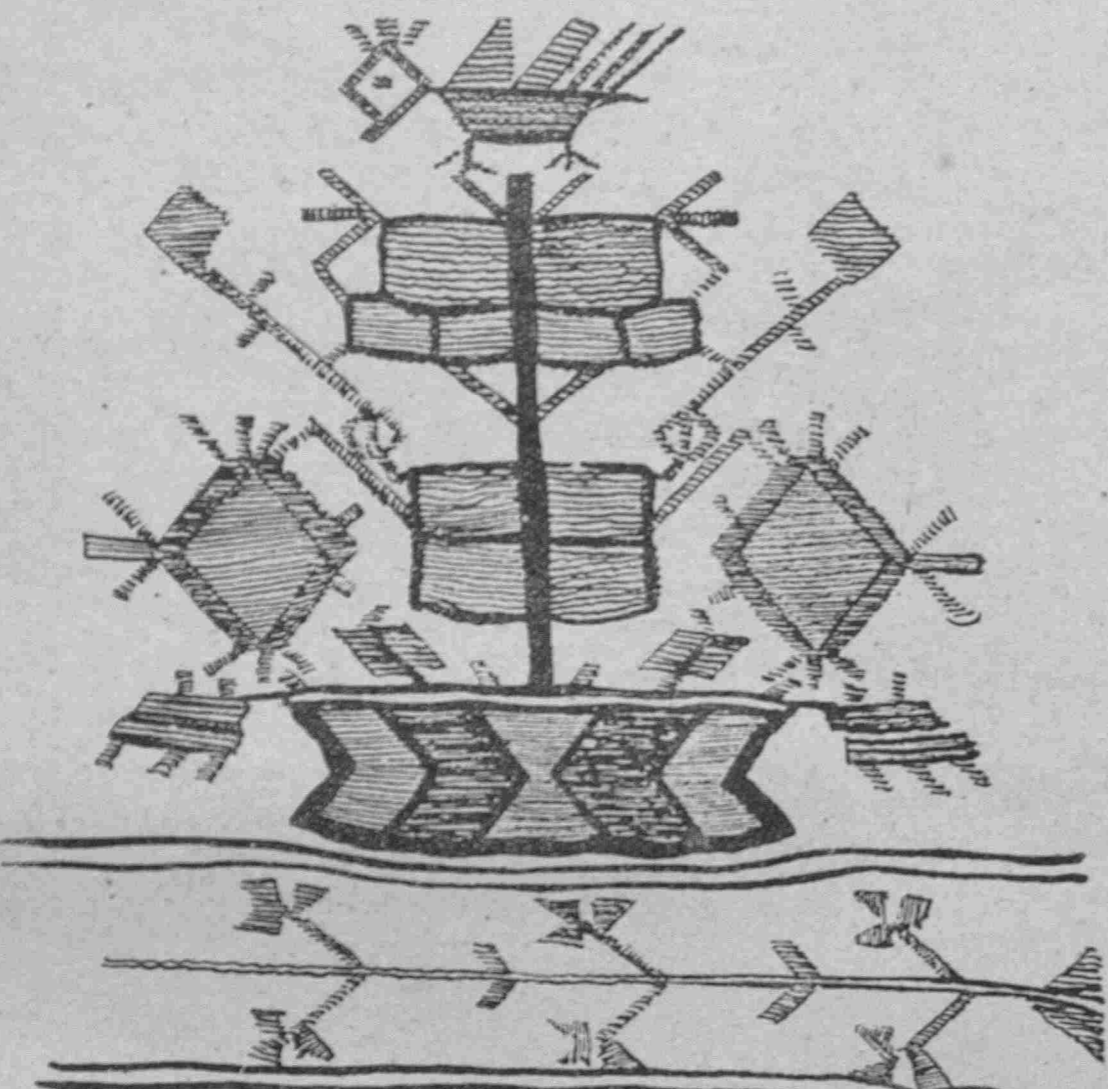
νά φαίνουν, να κεντούν
και να πλέκουν.
Άπό κανένα σπίτι
δέν έλειπε ο άργαλειός
και οι γυναίκες ό-
λες ήξαιραν να φαι-
νουν με όλες τις τεχνο-
τροπίες, τά πιο λεπτά
και περίπλοκα ύφά-
σματα άπό μπαμπάκι,
μαλλί, μετάξι. Άλλα
σκέτα και άπλά χωρίς
κανένα στολίδι για την
κσημερινή χρήση και
άλλα γεμάτα πλουμώ-
δια για την καλή στο-
λή τους ή του σπιτιού.
Λουλούδια κάθε λο-
γής, λαλέδες, γαργά-
λα, τριαντάφυλλα, βά-
ζα, γλάστρες, καράβια,
άετοί, πουλιά, ήταν τά
πιο συνηθισμένα δια-
κοσμητικά της θέματα.
Άλλα «χυτά», άλλα
«άναλεχτά» και άλλα
κεντημένα «ζομπλια-
στά» στον άργαλειό,
με πολύχρωμα νήματα
και μετάξια. Τά μακά-
τια και τά κατλανί-
κια ήσαν τά πλουσιώ-
τερα φαντά τους πού
μ' αυτά έντυναν τά με-
ταξωτά τους παπλώ-
ματα και τά μεντέρια.

Ίδιαίτερα καταγί-
νονταν στο να φαίνουν
πανιά άπλά μπαμπα-
κερά και λινά, καθώς
και λεπτά μεταξωτά
«σκέπινα» για πεσκι-
ρια, μεσάλια, βρακο-
ζώνες, σεντόνια — κα-
πλατίδια, πουκάμισα
άντρικά και γυναικεία
κ.λ.π. Άπ' αυτά άλλα
ράβανε κι' άλλα κεν-
τούσαν. Σάν τά έτοι-
μαζαν, άλλα κρατού-
σαν για τά προικιά
τους και άλλα παρέδι-
δαν σε έμπόρους ή σε
έμπορεύμενες γρηές
γυναίκες, πού κάθε τό-
σο πήγαιναν με τά και-

κεντημάτων τους. Αύ-
τά ήσαν περίπου τά ή-
δια με των φαντών
τους, άλλα περισσότε-
ρο πολύπλοκα, όπως
τό έπιβάλλει ή τεχνι-
κή, καθώς και μερικά
άλλα—όπως καθαλλά-

ιδιωματικές ονομασίες,
«λάφια», «σταυροπλά-
τανά», «σταπράζια»,
«τριανταφυλλιά» κλπ.
Άπ' όλα αυτά τά
περίφημα χειροτεχνή-

«Λημουλιανή κλπ.
Στις δημοσιευόμενες
εικόνες βλέπει ο άνα-
γνώστης τρία άπό την
μεγάλη ποικιλία των
κεντημάτων μας, πού



ματά των γυναικών
μας, πολλά σώζονται
άκόμη στα Μαρμαρο-
νησιώτικα σπίτια στην

δείχνουν την απλότητα,
άλλα και τό άγνό και
λεπτό γούστο των γυναι-
κών της Πατρίδος μας.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

Χριστούγεννα

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Άναζητώ στην μεγαλούπολη την Άγία
Γραφή. Δέν την βρίσκω πουθενά. Πού είναι
οι «δοθιρίζοντες» ποιμένες, τά ζώα της φά-
νης, ή μεγάλη φύσις, πού έγινε λίκνον του
Θεού; Αυτά θα τά βρήτε μόνον στο χωριό.
Έκει ή Άγία Γραφή ζωντανεύει. Οι άπλές
εικόνες του Εύαγγελισμού γίνονται ταμπλώ
—βιβάν. Να και οι ποιμένες, πού βοβόλουν
άπό τά γύρω βουνά, να λειτουργηθούν στο
έκκλησάκι του χωριού, τέτοια χροιάρα μέρα.
Άπλοϊκές μορφές άνθρώπων του λαού
άκούνε με κατανύξιν τό «Δόξα εν Ύψιστοις».
Είναι ή ίδια, άτόφια κατανύξις, πού δοκί-
μασαν οι άπλοϊκοί ξωμάχοι της Βηθλεέμ
τή βρυδνά του μυστηρίου. Η Γραφή ζων-
τανεύει. Άπάνω άπ' τό εύλαβικό πλήρωμα
του γαϊδριού, μετώρη, στον άγνό άντρα του
χωριού, πού δέν τον τρικυμίζουν τά κλάζον
των αυτιονήτων, ψάλλει ή χορωδία των
άγγέλων τον θεϊον ύμνον. Και ή καμπάνα
του χωριού σταλάζει στις καρδιές τό βάλα-
μον όλης της βιβλικής ποιήσεως... Ω

ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΦΑΤΝΗ

(Συνέχεια άπό την 3η σ.)
βλία. Και οι Βηθλεεμίτι-
σες έκφραστικώτατοι τύ-
ποι της Παλαιάς Διαθή-
κης, ψηλές, μεστές, με-
λαψές, με τις πολύχρω-
μες στολές τους, έδιναν
τόν κυριαρχικό τόνο μέ-
σα στο παράξενο αυτό
παζάρι.

Τό πως κατώρθωσε ή
Όρθόδοξη Έκκλησία να
διατηρήσει στην κατοχή
της τά Ιστορικά μνημεία
της θρησκείας άνάμεσα
άπό τις συνεχείς άνα-
στατώσεις δύο χιλιάδων
χρόνων, είναι μία Ιστο-
ρία πού άξίζει τό θαυ-
μασμό και τη συγκίνησι-
μας. Ο Έλληνισμός της
Παλαιστήνης έλάχιστος,
διασκορπισμένος, χαμέ-
νος μέσα στον τεράστιο
δγκο των Αράβων και
των Έβραίων, φτωχός,
δυστυχής, δέν διαθέτει
καμιά άλλη δύναμη έ-
ξω άπό την πίστι του,
τόν φανατισμό και την
καρτερικότητά του. Οι
καλόγηροι των μοναστη-
ριών μας είναι άληθινοί
ήρωες. Πολλές φορές
τούς λείπουν τά μέσα
κι' αυτών των στοιχειω-
δών βιοτικών άναγκών,
Παραστατικώτατα τό
δράμα του άγώνος αυ-
τού τό είδα στο έρημικό
μοναστήρι πού βρισκε-
ται στη μέση του δρό-
μου Ιερουσαλήμ— Χάϊ-
φας, στα ύπόγεια του
όποίου διατηρείται ένα
άπό τά πολυτιμότερα
μνημεία του Χριστιανι-
σμού: τό πηγάδι του Ί-
ακώβ—έκει άκριβώς πού
συναντήθηκε ο Χριστός
με την Σαμαρείτιδα και
της ζήτησε νερό. Γύρω
του σώζονται τά έρείπια
ένός μεγαλοπρεπούς να-
ού πού άρχισε να χτίζη
ο Ίουστινιανός και τό
άφηκε στη μέση. Στο μο-
ναστήρι, άλλα και σ' ο-
λόκληρη την περιοχή πού
βούτζε όλημερίς άπό
τούς άλλαλαγμούς των
φελάχων, δέν υπήρχε
ούτε ίχνος χριστιανού,
έξω άπό ένα άκατάβλη-
το γέρο καλόγερο Κρη-
τικό, μοναδικό φύλακα
του μνημείου.

Μέσα στην παγερή νύ-
χτα, οι έπισκέπται της
Βηθλεέμ — ένα μωσαϊκό
φυλόν και χρωμάτων—
θά περάσουν άπόψε γύ-
ρω άπά τις μαύρες πέ-
τρες του Σηπλαιού και
θα σταθούν εύλαβικά
μπροστά σ' ένα μεγάλο
μπρούντζινο άστρο πού
δείχνει τό άκριβές—κα-
τά την παράδοσι—ση-
μείο της Γεννήσεως. Κα-

νείς, κι' ο Ίπιό ψυχρός
κι' ο πιο άδιάφορος, δέν
θα μπορέσει να άποφύ-
γει τον έντονώτοτο κλο-
νησμό. Όσο κι' άν νο-
θεύουν την έντύπωσι του
έπισκέπτη τά χρυσά και
άσημένια άναθήματα και
οι περιττές διακοσμήσεις,
μέσα άπό τον Ιερό χώρο
άναβλύζει ή συγκίνησις.
Η σκέψις ότι στον χώρο
αυτόν έσκήρτησε για
πρώτη φορά τό Θεϊον
Βρέφος, λυγίζει κάθε άν-
θρωπο, όποιος δοξασίες
κι' άν πρεσβείη, όσο πε-
ζές και ύπολογιστικός
κι' άν είναι... Κ. ΠΟΛ.

Τά «Μαρμαρινά Νέα»
στηρίζονται μόνον στην
έκτίμησι και την αγά-
πη των συμπατριωτών.

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑ
τά «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» στους
συγγενείς και φίλους σας συμ-
πατριώτας και έγγράφατέ τους
συνδρομητάς. Τά «Μαρμαρινά
Νέα» είναι τό μοναδικό μέσον
συνδέσεως και επαφής των ά-
πανταχού Μαρμαρι-
νών και Κυζικηνών.

ΕΥΧΕΣ ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥΣ

Στη στεριά ή στη θά-
λασσα, στην Πατρίδα
ή στα ξένα, όπου κι'
άν βρίσκεσθε και με-
νετε, σας εύχομαι να
περάσετε τις Άγιες
ήμέρες των Χριστου-
γέννων με υγεία —
χαρά και εύτυχία.

ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑ!
Θά γνωρίζετε βέβαια ότι τά
«Μαρμαρινά Νέα», σαν τοπική
έφημερίδα πού δέν πολιτεύ-
ται, δέν έχουν καμιά άπολύ-
τως ένίσχυση άπό κόμμα ή όρ-
γάνωσι. Για να άντεπεξέλθουν
λοιπόν στα έξοδά των, στηρί-
ζονται άποκλειστικά και μόνον
στις συνδρομές των συνδρομη-
τών των.
**ΕΣΥ ΕΣΤΕΙΑΒΕ ΤΗ ΣΥΝ-
ΔΡΟΜΗ ΣΟΥ;** Έάν όχι, φρό-
ντισε να τη στείλεις. Έτσι εύκο-
λύνεις ένα δύσκολον έργον και
ένιαυθεις μια πολύ όφελιμη
πατριωτική μας προσπάθεια-



ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Στη γωνιά μας κόκκινο
τ' αναμμένο τζάκι
Τούφες χιόνι πέφτουνε
από παραθυράκι.

"Όλο απόψε ξάγρυπνο
μένει το χωριό
Και χτυπά Χριστούγεννα
το καμπαναριό.

"Ελα σύ, πού 'Αρχάγγελος
σ' ανυμνούνε απόψε
Πάρε από την πίττα μας
πού εύωδι, και κόψε.

"Ελα κι' η γωνίτσα μας
καρτερεί νάρθηξ
Σούστρωσα, Χριστούλη μου
για να ζεσταθής.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΝ ΜΑΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ "ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΚΝΙΣΣΑΣ,, ΚΑΙ Η ΟΜΟΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΩΤΙΚΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΩΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ Κ. ΒΑΣΙΛ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

ΜΥΝΕΧΕΙΑ έκ της Ιης σ.

Είπες με τα κουκούτσια του
δαμάσκηνα με τα τσουνιά (6)
Είς το τραγούδι αυτό
πλήρες λυρισμού πρόκει-
ται περί νέου ερωτευμέ-
νου περιφερομένου έξω
της οικίας της ερωμένης
του, την οποίαν μολονό-
τι βλέπει πλεύσαν εις
άπλετον φώς του ούρα-
νου (μέσ' το γιάλο), έν
τούτοις δέν βλέπει την
κόρην ως Άλλοτε.

Νάταν τυχαία ή μή
εμφάνισις της κόρης
εις το παράθυρον; Κάθε
άλλο. Η κόρη ίσως τον
βλέπει περιφερόμενον,
άλλ' άποφεύγει την συ-
νάντησιν του από σκο-
πού. Διότι εϋθύς ό ήρωας
μας παρακαλε τον Θε-
ον «να βγάλ' ένα βορι-
ριά κ.λ.π. για ναβγ' ή
παλι' αγάπη του και να
την πη δυό λόγια...».

Διά να την ονομάζη
«παλιά αγάπη του» ση-
μαίνει ότι από καιρού
διέκοψε τας μετ' αυτής
σχέσεις του, μεταμελη-
θείς δε τώρα ζητεί να
επανασυνδέση τον μετ'
αυτής ξρωτά του. Τσι-
μουτρόπως ζήτηται ή
μή εμφάνισις της κόρης
εις το παράθυρον, συνε-
πεία της οποίας έπακο-
λουθεί άμέσως και ή εϋ-
χή του νέου περί θαλασ-
σοποιήσεως των γυαλι-
ων της οικίας της κόρης,
τη ένεργεια του τρελλο-
βοριά.

Φαίνεται ότι ό Θεός
δέν εισηκόσας την πα-
ράκλησιν του και δι' αυ-
τό καταφεύγει εις άλλο
τέχνασμα, ίνα την αναγ-
κάζη και τον συναντή-
ση. «Θέλει ν' ανεβή σέ
ψηλό βουνό, να βγάλη
μιά γλυκή φωνή, και να-
βγουν όλες οι λεύτερες
κοπέλες—μεταξύ των ό-
ποίων θα είναι βέβαια
και ή παλιά αγάπη του
—και αυτός να πελεκή-
ση μάρμαρα, για να χτί-
ση μαρμαρόλουτρο, με
όλα τα πλούσια εξαρτή-
ματά του, «γοϋρνες και
συντριβάνια», αι δε μη-
τέρες που έχουν λεύτε-
ρες κόρες, να τας φέρουν
να λουστούν, να μπλα-
χούν και να στολιστούν,
δίδουσαι τό εύτελες άν-
τίτιμον του λουσιματος
«ένα σγουρό βασιλικό».

Συγκαταβατικός, βλέ-
πετε, ό ήρωας μας. Δέν
περιμένει κέρθη από τό
μαρμαρόλουτρό του. Φθά-
νει νάρχωνται οι λεύτε-
ρες κόρες, να λούωνται
άντι ενός σγουρού βασι-
λικού. Αυτό τον έφθανε.
Δυστυχώς ούτε με αυ-

τόν τον τρόπον φθάνει
εις τό ποθούμενον. Δι'
αυτό αρχίζει να την έ-
λεηνολογή «πού δέν πο-
τίζεται και δέν κορφολό-
γείται! Παρομοιάζει την
κόρην προς άνθος» όπως
αυτό, όταν δέν ποτισθή
και δέν κορφολογηθή,
μαρσίνεται και ξηραίνε-
ται, ούτω και ή κόρη,
όταν στερηθί των θωπει-
ων και περιπτώξεων του
νέου, καταντά εις τον μα-
ρσασμόν και τον θάνατον.

Η μέχρι τότε σιγηλή
και έπιφυλακτική κόρη
έννοήσασα τον σκοπόν
και τούς αίνιγματώδεις
λόγους του νέου, άφη-
σασα δε την μέχρι τότε
παθητικήν στάσιν της
και διά να τον έκδικηθί
διά τον άστατον χαρα-
κτήρα και την αυθάδει-
άν του, τή λέγει άπερι-
φράστως, ότι έχει μέγα
λάθος λέγων αυτό.

«Εγώ, λέγει, τό κορ-
φολόγησα και άφου τώ-
δεσα στό μαντηλάκι
μου, τό έστειλα στην ά-
γάπη μου, με γειές με
χαιρητίσματα, με τού
βοριά τά κύματα (ύψη-
λή ποιητική έκφρασις)
και όχι μόνον αυτό, πα-
ρά τού έστειλα και στα-
φόλια, ροδάκινα, έληές
και δαμάρκηνα, όπωρι-
κά, τά όποια ως έκ του
χρώματος και της γεύ-
σεώς των συμβολίζουν
τά μέν δύο πρώτα την

χαράν και εύτυχίαν, τά
δε δύο τελευταία την
λύπην και στενοχωρίαν,
με άλλους λόγους και
έπί τό έπεξηγηματικώτε-
ρον τή δίδει να έννοήση
ότι συνεταύτισε την τύ-
χην της με άλλον νέον.
"Επομένως περιττοί ά-
ποβαίνουν οι λόγοι του».

Είναι άξιος εξάρσεως
ό σεμνοπρεπής ούτος
τρόπος της έκφράσεως
του άνανύμου ποιητού,
όστις πολύ πιθανόν να
ήτο και αγράμματος. "Ι-
δού διατί τά δημοτικά
μας τραγούδια υπερέ-
χουν πολύ «άπό τά δη-
μιουργήματα καλλιτε-
χνών του λόγου, οίτινες
τό ποιητικόν αυτών χά-
ρισμο έκκαλιέργησαν και
ένίσχυσαν διά της παι-
δείας και της μορφώσε-
ως, κατά τον άείμη-
στον Ν. Γ. Πολίτην. «Η
ύπεροχή της δημόδους
ποιήσεως, λέγει ό Ίδιος,
οφείλεται εις την έμφαι-
νομένην έν αυτή απλό-
τητα και αλήθειαν. "Ε-
χει τό ανεπιτήθευτον,
την ειλικρίνειαν, την ά-
ρετήν... Ούδέν έν αυτή
τό ψευδές ή περίτεχνον.
"Η μέν παρατήρησις των
πραγματιών του έξωτερι-
κού κόσμου είναι άπλη,
άλλ' άκριβής, ή δε έκ-
φρασις των παθών άπε-
ρίκομητος, αλλά βαθεία
και αληθινή».

Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΝ

Παρά του έν Νέα
Κουτάλει αντιπροσώπου
μας κ. Σωκ. Παναζόγλου
όστις ήλθε πρό ήμερών
εις Αθήνας προς Ιατρι-
κήν εξέταση, έπληροφο-
ρήθημεν τά κάτωθι νέα
έκ Νέας Κουτάλεως:
— 'Επίστρωσις της εκ-
κλησίας:
'Εγένετο ή επίστρωσις
της εκκλησίας με μωσαϊ-
κόν, αντί δαπάνης 17.
000 δραχμών και διά να
συμπληρωθί χρειάζεται
να γίνη και ό νάρθηξ.
— Καλλιέργεια πηγής ύ-
δατος:
'Υπό της Κοινότητος
Ν. Κουτάλεως ήρχισεν ή
καλλιέργεια πηγής ύδα-
τος εις άπόστασιν 4 χι-
λιομ. από του χωρίου
και αι πρώται δοκιμα-
στικά έσκαφαί δεικνύ-
ουν ότι υπάρχει άρκετόν
ύδωρ. Κατόπιν τούτου
θα άρχισή ή τοποθέτη-
σις των 900 μέτρων σω-
λήνων, αι όποιαί υπάρ-

χουν εις την Κοινότητα
και γίνονται ένέργειαι
εις τό άρμόδιον Υπουρ-
γειον διά να δοθούν και
οι ύπόλοιποι απαιτού-
μενοι σωλήνες, συνά-
πτουσα προς τούτο δά-
νειον ή Κοινότης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Αρραβώνες :

Ηρραβωνίσθησαν ό κ.
'Αλέξ. Κουντούρης μετά
της δ. Π. Βαμβούκου
και ό τελώνης κ. Νικ.
Σκαρμαγκας μετά της
δ. Άννης Ι. Ψάρρα.

Τους εύχόμεθα ταχει-
αν την στέφιν.

— Γάμοι :

'Ετέλεσαν τούς γάμους
των ό κ. Παναγιώτης Α.
Βασιλειάδης (Λημιός)
μετά της δ. Αθηνάς Πε-
τρα έκ Πεσπεράγου, ό κ.
Κωνστ. Γενικζάκης μετά
της δ. Σούλας Ι. Λημι-
ώτου τό γ. Παλατιανού,
και ό κ. Μιχ. Σ. Μαραγ-
γίδης μετά της Μαρί-

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πέρασαν τριανταπέντε χρόνια από τότε που μιά σκληρή μοίρα
μας ξεριζώσε απ' τα πα-τρικά μας χώματα και μας έφριξε στη
φιλόξενη γη της μητέρας μας 'Ελλάδος.

Με την ψυχή στα δόντια, με την αγωνία στην καρδιά, ξεκινή-
σαμε όλοι μας για μιά καινούργια ζωή, αρχίζοντας από τό άλφα,
μιά που οι κόποι και οι μόχθοι οι δικοί μας και των προγόνων
μας γίνηκαν στάχτη.

Πέρασαν χρόνια σκληρά, χρόνια δοκιμασίας,
Σ' αυτό τό διάστημα, οι περισσότεροι από μας σκόρπισαν σ'
όλα τά μέρη της 'Ελλάδος και του έξωτερικού εις αναζήτησιν
καλύτερης τύχης. Μά και πολλοί ζεινταν στο κομμάτι της γης
που φιλόξενα τούς δέχθηκε, στα Νέα Παλάτια της Αττικής.
Φρόντισαν με την εργατικότητα τους και την αγάπη τους να δημι-
ουργήσουν μιά δεύτερη πατρίδα. "Εκαναν ό,τι μπορούσαν κι' έκα-
ναν πολλά, έν σχέσει με τις δυνατότητες που διέθεταν. Μά και
τούς λείπουν πολλά, που δέν κατώρθωσαν να κάνουν. Και πρώτ'
απ' όλα δέν κατώρθωσαν να κτίσουν μιά εκκλησία απ' τις πέντε
που έγκατέλειψαν στην πατρίδα. Είναι ό μεγάλος τους πόθος, τό
μεγάλο τους όνειρο. Μιά εκκλησία είναι κάτι που ξεπερνά τις
περιορισμένες δυνατότητές τους. Δέν πρέπει να τούς αφήσουμε
μόνους στην ευγενική τους προσπάθεια. Κι' έμεις, τ' αδελφια
τους, που είμαστε σκορπισμένοι σ' άλλα μέρη, έχουμε επιτακτική
και ιερή υποχρέωσι να βοηθήσουμε. Να βοηθήσουμε όσο μπορούμε
και μ' ό,τι μπορούμε. Είναι καθήκον μας, με και ζήτημα αξιο-
πρεπείας να φιάξουμε τό συντομώτερο την ιερή μας κιβωτό, τον
δυσπόστατο Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και του
Αγίου Γεωργίου.

Η αρχή έγινε χάρις στην ευγενική χειρονομία εκλεκτών τέκνων
της πατρίδος, τά όποια, παρά τό γεγονός ότι εύρίσκοντο από
μακρόν εις τά ξένα, δέν έλησμόνησαν και έφρόντισαν να την βο-
θήσουν παντοιοτρόπως.

Τά όνόματα βούτων προφέρονται σήμερα με σεβασμόν και
έκτίμησι απ' όλους μας. Χρειάζονται όμως κι' άλλα πολλά να
γίνουν. Και θα γίνουν όταν όλοι βοηθήσουμε.

Όλοι μαζί μπορούμε να κτίσουμε την εκκλησία μας. Και είναι
μεγάλη δουλειά τό κτίσιμο μιάς εκκλησίας.

Ξεκινώντας από την ανάγκη αυτή, την τόσο μεγάλη και έπι-
τακτική, οι έν Αθήναις και Πειραιεί διαμένοντες, με συμμετοχήν
των έν Χαλκίδι πατριωτών μας, φτιάσαμε ένα Σύλλογο των
ΦΙΛΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ, που σκοπός του είναι:

α) Η ένίσχυσις προς άποπεράτωσιν του άνεγειρομένου διου-
ποστάτου Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου και Αγίου Γεωργίου
Νέων Παλατίων Αττικής.

β) Η έκτέλεσις προοδευτικών έργων κοινής ωφελείας εις την
Κοινότητα και ή ένίσχυσις ταύτης διά παντός δυνατού τρόπου.

γ) Η άσκησις φιλανθρωπίας εις τούς άποδεδειγμένους από-
ρους κατοίκους της.

δ) Η προσπάθεια προς άνεύρεσιν εργασίας εις άνέργους δη-
μότας αυτής.

ε) Η διαφήμισις των φυσικών καλλονών Νέων Παλατίων προς
ανάπτυξιν της τουριστικής κινήσεως.

στ) Η κατά τό δυνατόν ένίσχυσις και χορήγησις επάθλων εις
τούς άριστεύοντας μαθητάς Δημοτ. και Μέσης εκπαίδεύσεως και
ζ) Γενικώτερον ή έκτέλεσις παντός κοινωφελούς έργου, τείνον-
τος εις την πρόοδον και ανάπτυξιν του χωρίου Νέων Παλατίων και
των κατοίκων του.

Σ' αυτόν τον Σύλλογο πρέπει να περιληφθούμε όλοι, όπου
γης κι' άν βρισκόμαστε. Αυτός θα είναι ό φορέας της αγάπης
μας και του ένδιαφερόντος μας για τούς αδελφούς μας που έχουν
ανάγκη απ' αυτήν. Θα είναι ό ψυχικός συνδετικός μας κρίκος.
Και πιστεύομε πως πολύ γρήγορα τό όνειρο θα γίνη πραγματι-
κότης, χάρις στο ένδιαφέρον όλων μας και θα πανηγυρίσουμε την
άποπεράτωσι του Ιερού μας ναού, τά έγκαίνια του όποιου θα μας
δώσουν τη μοναδική εύκαιρία και χαρά να βρεθούμε όλοι μας υπό
την σκέπη του και να σφίξουμε αδελφικά τά χέρια μας.

Μά κι' αυτοί, που για ύποιοδήποτε λόγο δέν θα μπορούσαν
να παρευρεθούν, θα βρίσκωνται ψυχικά κοντά μας και τά όνόματά
τους θα περιληφθούν στην εύχαριστήριο δέσμη που θα αναπεμφθί,
μά πιό πολύ θα είναι στο στόμα και στην ψυχή όλων μας, σαν
έλάχιστο δείγμα της εύγνωμοσύνης μας για τή συμβολή τους στη
μεγάλη αυτή προσπάθεια.

Έχουμε τό μοναδικό προνόμιο, δύο πατριώται μας οι κ. κ.
Ν. Ζωγράφος και Ν. Λαμπαδαρίδης να είναι διευθυνται και έκδό-
ται ό μέν πρώτος της εφημερίδος «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ», ό δε δεύτε-
ρος των «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ» κι' έτσι ή επικοινωνία μας θα
είναι τακτική και ή ενημέρωσις σας άπόλυτος. Η συμβολή τους
στο έργον μας είναι άνυπολόγησι και τούς εύχαριστούμε θερμά.

Στην προσεχή επικοινωνία μας θα σας ενημερώσουμε σχετικά
με τον τρόπο και τά μέσα που θα εργασθί ό ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ.
Εύχόμενοι κάθε εύτυχία και χαρά εις σας και τας οικογενείας
σας επί ταίς έορταίς των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους 1957.

Διατελούμεν

Με αδελφική αγάπη

Τό Προσωρινόν Διοικητικόν Συμβούλιον
του Συλλόγου Φίλων Νέων Παλατίων Αττικής

Ό Πρόεδρος
Ν. Πολιτάκης

Ό Γεν. Γραμματέας
Ε. Βαρσαμής

Ό Αντιπρόεδρος
Α. Στυλιανίδης

Ό Ταμίας
Ν. Λαμπαδαρίδης

Τά Μέλη

Χ. Χαλβατζής — Α. Παπαθανασίου — Γ. Ταβλαρίδης
Σ. Σωτηρίου — Ν. Πασσαράδης

νας Ι. Κουντούρη.
Τους εύχόμεθα βίον
εύτυχισμένον.

— Πένθη :

Απέθαναν ό Ιωάν. Χ.
Παλατιανός ηλικίας 52
έτων πάσχων έκ χρονίας

νόσου και ό Τριαντά-
φυλλος Βαμβούκος έκ
γαργαίνης εις ηλικίαν
75 έτών.

Τους οικειους των συλ-
λυπούμεθα.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β

Μνημόσυνα:

Έτελέσθησαν τά μνη-
μόσυνα του Ιωάν. Πα-
λατιανού 408ήμερον, της
'Ελληνικής Κων. Μάκρας
έξ Αλώνης 3μηνον και
του Γ.Ι. Ψάρρα 6μηνον.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ



ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ST. MORITZ

50 CENTRAL PARK SOUTH

Ούρανοξύστης με 35 πατώματα και 1000 δωμάτια, εις τὸ κέντρον καὶ τὴν ὠραιότεραν τοποθεσίαν τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι τὸ ἐνδεδειγμένον ξενοδοχεῖον διὰ τοὺς Ἑλληνας ἐπισκέπτας, διότι συνδιάζει τὸ ἀριστοκρατικὸν με συγκαταβατικὰς τιμὰς.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ST. MORITZ

Εἶναι τὸ καύχημα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἐν-
τευκτῆριον διπλωματῶν, ἀστέρων τῆς σκηνῆς, συγγραφέων
καλλιτεχνῶν, ἐμπόρων, κ.λ.π.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΓΡ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ
(CHARLES GR. TAYLOR)



Τὸ Ξενοδοχεῖον «Σαιντ Μόριτζ» εὐχεται εἰς τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον πολυπληθεῖς πελάτας του, χαρούμενα Χριστούγεννα καὶ πολὺ εὐτυχισμένον τὸ Νέον Ἔτος 1957.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΔΗΣ

Πλήρης ἡμερῶν καὶ κα-
τόπιον μακροχρονίου ἀσθε-
νείας ἐξεμέτησε τὸ ζῆν
ἐν Λίμνῃ Εὐβοίας καὶ ὁ
τελευταῖος ἐναπομείνας
ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν
Γιαννάκιδων, Ἰωάννης
Θ. Κυπαρισσιδῆς.

Ὁ μεταστὰς ἠξιώθη νὰ
ἴδῃ ἀποκατεστημένα καὶ
κατέχοντα ἀρίστην κοι-
νωτικὴν θέσιν ἅπαντα
τὰ τέκνα του, καὶ νὰ πα-
ρασταθῶν αὐτὰ κατὰ τὰς
τελευταίας στιγμὰς του
παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν
του.

Ἡ κηδεία του ἐγένετο
τὴν 26 Νοεμβρίου, καὶ
ὀλόκληρος ἡ κοινωσία
τῆς Λίμνης, ἐκτιμῶσα
τὰς ἀρετὰς του, ἠκολού-
θησε τὴν σορὸν του μέ-
χρι τῆς τελευταίας του
κατοικίας.

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον
ἀκολουθίαν ὁ πανοσιο-
λογιώτατος ἀρχιμανθρῆτης
κ. Νικόδημος Θωμᾶς ὁ-
μιλήσας ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς
τοῦ μεταστάντος.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ

χῶμα τῆς Εὐβοϊκῆς γῆς
ποῦ τὸν σκεπάζει καὶ ἡ
μνήμη του ἰαωνία.

Εἰς τὴν βαρυνθενθοῦσαν
σύζυγόν του Ἄνναν καὶ
εἰς τὰ τέκνα του Πάριν,
Σωτήριον καὶ Θεόδωρον
Κυπαρισσιδῆν, Ἰσίδωρον
καὶ Μαρίαν Μίλερ, Γε-
ώργιον καὶ Ἐρασμίαν
Σκοπελίτου καὶ εἰς τὰ
ἐγγόνια του ἀπευθύνομεν
θερμὰ συλλυπητήρια.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Συμμετέχοντες εἰς τὸ
βαρὺ πένθος διὰ τὴν ἀ-
πώλειαν τοῦ ἀγαπητοῦ
μας ἐξαδέλφου Ἰωάννου
Θεοδ. Κυπαρισσιδῆ, ἐκ-
φράζομε πρὸς τὴν σύ-
ζυγον καὶ τὰς οἰκογενεί-
ας τῶν τέκνων τοῦ ἀει-
μνήστου ἐξαδέλφου μας
τὰ θερμὰ μας συλλυπη-
τήρια.

Θεοσηνική
Κυπαρίσσης καὶ Σταῦρος
Κανακάκη

Ἐγγραφῆτε συνδρο-
μηταὶ στὴν ἐφημερίδα
τῆς Πατρίδος μας καὶ
ὑποστηρίξατέ τὴν με-
τὴν ἀποστολὴν τῆς συν-
δρομῆς σας γιὰ νὰ μπορέ-
ση νὰ συνεχίσῃ ἀπρό-
σκοπτα τὸ χρῆσιμο πα-
τριωτικῶν ἔργων τῆς.

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΝ ΒΑΚΧΟ

Σὲ γάμο, σὲ γενέθλια,
βαφτίσια ἢ δεξίωσι,
ὅλ' οἱ προσκελημένοι
ἔχουσι μίαν ἀξίωσι:
Νὰ πιοῦνε!
γιὰ νὰ εὐχηθοῦν,
λικέρ, κονιάκ, οὐζάκι
καὶ πρὸ παντός περι-
φημο
ἀγνό, καλὸ ΚΡΑΣΑΚΙ.
Ἄλλὰ τὰ εἶδη ὅλ' αὐτὰ
ἀγνά, καλοφτιαγμένα,
ΟΥΖΟ-ΚΟΝΙΑΚ-ΛΙΚΕΡ-ΚΡΑΣΙ
χῶμα, ἐμφιαλωμένα,

στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

θ ἄβρουνε
τοῦ ποτηριοῦ οἱ φίλοι
46 ἀριθμὸς
ὁδὸς Χαλκοκονδύλη|
(Τηλέφωνον 53.711)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1929

Ἡ Ἀγροτικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διενεργεῖ ΑΣΦΑΛΗΣΕΙΣ
ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ τοῦ γεωργικοκτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου τῶν
ἀγροτῶν. Κατὰ τῶν κινδύνων:
ΧΑΛΑΖΗΣ - ΘΗΣΙΣΙΜΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΖΩΩΝ - ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡ-
ΓΑΣΙΑΣ (τοῦ προσωπικοῦ Μηχανικῶν Γεωργικῶν Ἐκμεταλλεύσεων)
ΠΥΡΟΣ - ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Ἐπίσης ἀσφαλίζει τὰ

ΣΩΜΑΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

ΔΡΑΧ. 42.000.000

Διεύθυνσις γραφείων: ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 23
ἌΡΙΘΜΟΙ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ: 616.144, 616.147, 614.263, 613.908

Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» εἶναι ἐπίμοχος
καὶ δαπανηρὰ προσπάθεια διαπνεομένη
ἀπὸ εὐγενῆ ἰδανικά. Ὅσοι ἐκτιμῶν
τὸ πατριωτικὸν ἔργον μας ΑΣ ΜΗ ΚΑΘΥΣΤΕ-
ΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΤΩΝ

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ
ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

**Απόσπασμα από τον «Κώδικα»
 ΤΗΣ ΚΝΟΙΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)**

Αριθ. Πρωτ. 9

Αντίγραφον Προικοσυμφώνου του Αντωνίου Νικολάκη εκ Παλατιών και Ελισσαβούλας Σερβάκη κ Προαστίου.

Είς τό όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, αμήν. Κύριος ό Θεός ήμών, ό παρουσιας άπερ άπ' άρχής δημιουργήσας άρρεν και θήλυ και παρ' αὐτῶν άρμόζεται άνδρι, γυναικί εις τον έν Κανῶ τής Γαλιλαίας και τον έκείσε γάμον εύλογήσας, αὐτός εύλόγησον και τό παρόν συνοικέσιον, και δός αὐτοίς την έν άλλήλοις αγάπην και την επί τέκνοις χαράν πρεσβείας και Ικεσίας τής πανυπερουλογημένης ένδοξου Δεσποίνης ήμών Θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας, των αγίων ένδόξων θεοπέμπτων βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Έλένης, του αγίου ένδόξου μεγαλομάρτυρος Πρακοπίου και πάντων των αγίων ήμών. Γένοιτο Κύριε τό Έλεός σου έφ' ήμάς καθάπερ ήλπίσαμεν επί σέ. Μέλλοντος ό κ. Σερβάκης όμοδ με την σύζυγόν μου κυρίαν Ειρήνιν Ένα ύπανδρεύσωμεν την κόρην μας κυρίαν Ελισσαβούλα και πέρνομεν γαμβρόν τον κύριον Αντώνην υιόν του Νικολάκη Στρατίκου από Παλάτια, έν πρώτους δίδομεν την πατρικήν μας εύχην και δεύτερον την δίδομεν, ότι μάς έχάρισεν ό πλουσιόδωρος Θεός. Στρώματα 3 — παπλώματα 4—καπλαντικά 4—σεντόνια 5—προσκέφαλα 7 με τά μαλλιά—Έτερα μικρά 8 με τά μαλλιά — ποκαμίσα 25 — φορεσιές 25 (δύο άτλαζένια και ένα κατιφέ, τέσσαρα μπουχουράκια τά δε Έτερα σταμπωτά) — λιμπάτες 3 (Ένα τσαφένιο και δύο μπουχουράκια) — χιρκάδες 2 (Ένι μπουχουράκι και άλλο άτλαζένιο—3 σάκκι — 1 γούνα τζογένια—κοντογούνια 4 (τό Ένα τζογένιο, τά δε άλλα άτλαζένια) — μεσάλια 70—τζεβρές καλός 1—Έτεροι τζεβρέδες 2—βρακοζώνες 10 (ή μία με τον μαλαματοτρέ, οι άλλες τούζικες)—μεταξωτά μανδήλια 3— Έτερα 20 θόγια— βρακοζώνες 2—5 μεσάλες (δύο μεταξωτά, οι Έτερες ταντελένιες)—σεντούκια 2— ποκτσάδες 6 —σακκοϋλες 10—τζουράπια ζευγάρια 3—μαμούκια 15 (τό Ένα μεταξωτό τά Έτερα τούζικα—σαταλα 1 με τριανταξή φλουριά — 6 ξάγια μαργαριτάρια — μαλαματένιο δακτυλίδι Ένα—άσημένια δύο—καρφίτσες δύο ή μία καλή, ή άλλη δεύτερη—σκουλαρίκια μαλαματένια ζευγάρια Ένα — διπλάρια 15 — και μίαν τούμπλα—σοφρά μπαγιρνέιο Ένα—τέντζερε με τό καπάκι Ένα—ταψιά τρία κατακωτά — μάκενα μία λιρών 5 — και ή εύχη των γονέων αμήν.

Γράφει και ό γαμβρός τή νόμφην τό ήμισυ σπήτι από Παλάτια από πάνω Έως κάτω όπου όριζει από τον πατέρα του, από τό μέρος του Σταυρή Θεοδοσιου, και Ένα άμπελότοπον από μέρος Μούτα Έως δύο ήμισυ χιλιάδες κλήματα—κασιέκες πέντε — σταυρό μαργαριταρένιο Ένα με τούμπλες πέντε—δακτυλίδιον Ένα μαλαματένιο άξιας γροσίων 100 φορεσιά μία γρ. 500.

Προάστειον τή 1 Νοεμβρίου 1893

Οι συμβαλλόμενοι

Υπ. Διά τον άγράμματον Αντώνιον Νικολάου κατ' αίτησίν του ύπογράφω έγώ. Κ. Χατζόπουλος.

Υπογραφαί : Παπά Γεώργιος Σ. Δι' άναγνώστην Εύστρατιου Π. Σακελαρίδης, Παπά Αποστόλης Π. Σοφιανού, Χριστούλιας Θεοφάνη, Αθανάσιος Χ" Ταυλαρίου, Στέφανος Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνος Χατζόπουλος, Ιωάννης Ταυλαρίου, Έμμαήλ Χ. Λαμπαδαρίδης, Πασχαλάκης Στρατηγάκης.

Τά έν τῶ παρόντι προικοσυμφώνω έγγράφως άνοφερόμενα ως παραχωρηθέντα ύπό του γαμβρού Αντωνίου Νικολάκη τή νεονύμφω συζύγῳ αὐτοῦ Ελισσαβίτσα Σερβάκη, εἰσι καθ' όλα έγκυρα, κείμενα δε εις Παλάτια τής νήσου Μαρμαρά, έπιβεβαιούνται και παρ' ήμών ότι ταῦτα εἶναι του λοιπού άδιαφιλονίκητα κτήματα αὐτῆς. Καί εις ένδειξιν.

Παλάτια τή 9 Νοεμβρίου 1893

Οι Πρόξυνοι Παλατιών

Ο Δήμαρχος

Χζ' Λάζαρος Χζ' Ταυλαρίου
 Στρατηγικής Χ" Ηλία
 Κ. Χ" Ταυλαρίου
 Βασίλης Κουζουνάκης

Η μήτηρ του γαμβρού: Νιουντούλα Αντωνίου. Ο θεός του γαμβρού: Αναγνώστης Εύστρατιου. Οι άδελφοί του γαμβρού: Παναγιώτης Νικολάου, Στρατής Νικολάου βεβαίω.

(Για την άντιγραφή ΝΙΚ. ΛΑΜ.)

Τό «Μαρμαρινά Νέα» δέν είναι έπιζήτηση. Είναι ΙΔΕΑ. Είναι ή άγάπη μας πός την ΠΑΤΡΙΔΑ και ό διακάς μας πόθος νά την όπηρετήσομε

Μαρμαρινά

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1956 Σελίς 67

«Οὐδέν πατρός χθόνος άνδρι φιλέτερον». (ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ)
 «Τόν προγόνων άπάντων τιμιώτερον έστιν ή Πατρίς». (ΠΛΑΤΩΝ)

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΠΕΝΘΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΒΟΥΤΣΑΣ

Η Μαρμαρινά κοινω-νία καλείται και πάλιν σήμερα νά θρηνήσῃ ένα έκ των επίλεκτων μελών της, τον έκλεκτόν και πολυάγαπτόν εις όλους μας συμπατριώτην έξ Αφθόνης Γεώργιον Βουτσάν, ό όποιος απέθανε έκ συγκοπής καρδιάς νήν 13ην τρέχοντος μηνός Νοεμβρίου εις τό Λός Αντζελες τής Καλιφορνίας, όπου από πολλών έτών ήτο λαμπρώς έγκατεστημένος.

Ο αλφινίδιος και άπροσδόκητος θάνατός του έβύθισεν εις βαρύνθος όχι μόνον την οικογένειάν του και τους στενούς συγγενείς και φίλους του, αλλά και όλόκληρον την Μαρμαρινήν και Έλληνικήν παροικίαν του Λός Αντζελες, παρ' τής όποιας ό άειμνήστος Γιώργος άπήλασε την μεγαλυτέραν δυνατήν αγάπην και έκτίμησιν διά τά σπάνια χαρίσματα, την γλυκύτητα τής συμπεριφοράς του, την εύγένειαν και την αγαθότητα τής ψυχῆς του, την πρόθυμον και άνιδιοτελή ύποστήριξιν και συνδρομήν του εις πάσαν περίστασιν πατριωτικής έκδηλώσεως και γενικώς πάντων εκείνων τους όποιους ή έμφυτος Χριστιανική του, ή προς τον πλησίον αγάπη, ή άντίληψις και ή ήθική ένίσχυσις των δεομένων συνέτρεχε και ένεθάρρυνε και έβοήθει.

Η κηδεία του έγινετο μεγαλοπρεπή τήν 16ην Νοεμβρίου από του Έεροδ Ναού τής Αγίας Σοφίας τής Έλληνικής Όρθοδόξου Κοινότητος του Λός Αντζελες με συμμετοχήν πλήθους κόσμου συμπατριωτών και φίλων του Έλλήνων και Αμερικανών. Επί τής σορού του κατετέθησαν βαρύτιμα στέφανα και άνθοδέσμαι με έκλεκτά

άνθη έκ μέρος τής Αδελφότητος των Μαρμαρινών Λός Αντζελες «Η Αφθόνη», τής όποιας ό μεταστάς ύπῆρξεν εις έκ των θεμελιωτών της, διατελέσας επί σειράν έτών Σύμβουλος, Γραμματεύς, Ταμίας και Πρόεδρος, και έκ μέρους όλων σχεδόν των έν Λός Αντζελες συμπατριωτών.

Κατά την νεκρώσιμον ακολουθίαν ό λόγιος συμπατριώτης κ. Πολυχρόνης Χαραλάμπους έξεφώνησε τον κάτωθι έπικήδειον:
 «Εύσεβές έκκλησιασμα, Μετά βραχείαν ασθένειαν και όλως άπροσδοκῆτως απέθανεν ό άγαπητός ήμών φίλος και πατριώτης Γεώργιος Βουτσάς, χωρίς νά έπιβαρύνη τους οικείους του, άνευ πόνων και γαληνιαίως μάς έγκαταλείπει και βαινει πλησίον πλησίον του Πατρός και Δημιουργού του Θεού.

Πρό έβδομήκοντα και δύο περίπου έτών ό μακαρίτης Γεώργιος ειδε τό πρώτον τό φῶς εις την όξέχαστην Αφθόνην τής νήσου Μαρμαρά τήν Πατρίδα μας έκ γονέων εύσεβών και εις Ένα περιβάλλον άφθάστου φυσικής καλλονῆς, όπου έκ μικράς νεανικής ηλικίας ήρραβωνίσθη την έκλεκτήν τή καρδιάς του Παναγιωτούσαν, την όποιαν έντός μικρού χρονικού διαστήματος ένυμφεύθη, Φίλεργος, έσπερηγικός και δραστήριος ών, ήναγκάσθη νά έγκαταλείψη τό στενόν και περιωρισμένης δράσεως περιβάλλον τής μικράς αὐτοῦ Πατρίδος και νά ξενητευθῇ προς ευρύτεραν δράσιν τό πρώτον εις Κωνσταντινούπολιν και μετέπειτα νά πάρη τον προς την Αμερικάν ήρόμον, την χώραν του πλούτου και τής τύχης. Ένταῦθα με-

τά παρέλευσιν πολλών έτών και κατόπιν σκληράς και έπιπόνου εργασίας έπεδόθη εις τό έμπόριον και ήνοιξε παντοπωλείον, τό όποιον μετά μεγάλης έπιτυχίας διηύθυνε μέχρι των τελευταίων οὐτοῦ ήμερών.

Έν τῶ κόσμῳ τούτῳ ό προσφιλης νεκρός έξησε βίον ένάρετον, ήτο άπλοός και έγκρατής, τά ήθη φιλήσυχος, αγαθός και πατριώτης έκ των άριστων, χρήσιμος συμπάροικος και άοκνος συνεργάτης και ύποστηρικτής τής Αδελφότητος ήμών, ής και ύπῆρξεν εις των θεμελιωτών αὐτῆς και ήν ύπρέτησε καθ' όλον τον βίον αὐτοῦ μέχρι των τελευταίων ήμερών ως Σύμβουλος, ως Γραμματεύς, ως Ταμίας και Πρόεδρος.

Ο βίος του πεφλημένου ήμών νεκρού ήτο μεστός αγάπης, τρυφερότητας και όφροσύνης προς τους οικείους αὐτοῦ και αγάπης προς τον πλησίον και έχομεν ήμεεις οι έπιζώντες πολλά νά διδαχθώμεν από αὐτόν, χρησιμοποιήσας αὐτόν ως παράδειγμα και γνώμονα εις την καθημερινήν μας ζωήν.

Ο θάνατος του αγαπητοῦ ήμών νεκρού εἶναι μια συνέχεια του ταξιδίου τό όποιον όλιοι μας από τής πρώτης ήμερας τής γεννησεως μας αρχίζομεν με τέρμα τήν Ένωσιν ήμών μετά του Θεού και Δημιουργού μας. Ο θάνατος δι' ήμάς τους ανθρώπους, αγαπητοί, εἶναι μια καμπή του δρόμου, ή όποια μάς άγει από τής επιγείου ζωῆς εις την ούράνιον, από τής εφημέρου εις την αιώνιον, από τής ζωῆς των πόνων και των στεναγμών εις την ζωήν τής ήσυχίας και τής αναπαύσεως. Ο θά-

νατος, τέλος, εἶναι μια αλλαγή του σαρκικού ήμών χιτώνος με τον αϊθέριον χιτώνα τής μακαριότητος και άθανασίας.

Μάς φεύγει, αγαπητέ Γεώργιε, και ή ψυχῆ σου άοράτως άναχωρεί προς τον άόρατον κόσμον, προς τον Δημιουργόν της Θεόν και την αιώνιότητα, μακρῶν τής μεταιότητος, τής πλάνης και τής μαρίας των θιθρώπων και ζήση πλησίον και έν συντροφία μετ' αὐτοῦ Θεοῦ, την άλλην ζωήν, την ζωήν των μακάρων. Τά δάκρυα ήμών άς ώσι δάκρυα χαράς δι' έσέ, καθότι, κατόπιν έπιτυχῆς έν τῶ κόσμῳ τούτῳ σταδιοδρομίας, βαινει πλησίον εις τάς άγκάλας του Δημιουργού σου, δι' ήμάς δε άς ώσι δάκρυα λύπης διά την συμφοράν που έπληξε τους οικείους σου και ήμάς διά την άπώλειαν μεταξῶ ήμών μιας αγαθῆς και ένάρετου ύπαρξεως. Μάλιστα αγαπητοί άδελφοί, ή άρετή και ή αγαθότης σπανίζουσι έν τῶ κόσμῳ τούτῳ και ό θάνατος και ή άπώλεια του φίλου ήμών άρίνει μεταξῶ μας Ένα δυσοναπλήρωτον κέρον. Μάλιστα φαινομενικώς απέθανεν δι' ήμάς ό Γεώργιος, νοερώς όμως ή μήμη αὐτοῦ ως αγαθοῦ και ένάρετου, ως τιμίου και άδαμαντίνου χαρακτήρος θά μείνη ζωσα έν τή μνήμη ήμών εις αίωνα τον άπαντα. Ο θάνατος αὐτοῦ δι' ήμάς τους άσθενείς την σάρκα και την ψυχῆν, εἶναι σκληρά πραγματικότης, όδυνηρά δε δοκιμασία διά την άπώλειαν τής συντροφίας του φίλου μας.

Δάκρυα πόνου και όδύνης χύνοντες επί τής σορού σου ήμεεις οι φίλοι και συγγενείς σου έκ φόρου άνάτης και έκτιμήσεως των άρετών σου, δεόμεθα όπως ό Πανάγαθος Θεός, ό πατάσων την κακίαν, την δε άρετήν άνταμείβων, σέ μεν κατατάξη έν τή χορεία των δικαίων, εις δε τους οικείους και φίλους σου έπιδαφιλεύση άμέριστον την παρηγορίαν.

Γαίαν έχε έλαφράν, αγαπητέ Γεώργιε!

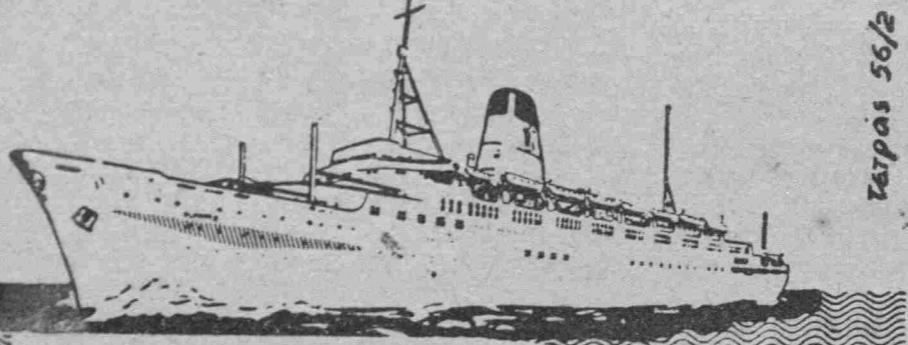
Τά «Μαρμαρινά Νέα», συνδεόμενα δι' ιδιαιτέρων φιλικών δεσμών μετ' αὐτοῦ άειμνήστου Γεωργίου Βουτσά, ό όποιος επί τριετίαν διετέλεσε και αντιπρόσωπος των εις τό Λός Αντζελες, και συμμετέχοντα εις τό βαρύνθος διά την άπώλειάν του, διαβιβάζουν εις την οικογένειάν του τά πλέον θερμά και ελκικρήν των συλλυπηρία, εύχόμενοι αιώνια την μνήμη του άξέχαστου Γιώργου.

Ο μεταστάς, ηλικίας 72 έτών, έγκαταλείπει εις Λός Αντζελες σύζυγον την κυρίαν Πανσωγιωτούσαν Βουτσά, θυγατέραν την κυρίαν Έλένην σύζυγον Αθανασίου Τσαρκίου, τον μικρόν έγγονόν του Γεώργιον και άδελφόν τον κ. Αναναστάσιον Βουτσάν,

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Προς την πολυ αγαπητήν μου οικογένειαν του φίλου και έκλεκτου συμπατριώτου Γεωργίου Βουτσά διαβιβάζω τά θερμά μου συλλυπητήρια διά τήν άπώλειαν του λατρευτοῦ των συζύγου, πατρός και πάππου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΡΙΚΟΣ



Τό μεγαλύτερον, νεώτερον, ταχύτερον
 Έλληνικόν ύπερωκεάνιον

“Ολυμπία”

- ΜΑΥΠΗΓΗΣΙΩΣ 1953
- 23.000 ΤΟΝΝΩΝ
- ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ -
 ΧΑΛΙΦΑΣ - Ν. ΥΟΡΚΗΣ



ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
 17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Τηλ. 470-271

Μαρμαρινά

ΕΙΔΗΣΕΣ - ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

από την 1η σελίδα

ρησι της λατρευμένης μοναχοκόρης των κ. Μυίρης, η οποία πανθρεύθηκε πέρου και μένει τώρα μακρὰ τους.

Ο κ. και η κ. Κολιού περιμένουν ώρα με την ώρα το εύτυχες γεγονός να γίνουν παππούς και γιαγιά και η χαρά τους αυτή γλυκαίνει τον καημό τους που στερούνται την μοναχοκόρη τους. Τους εύχομαι από καρδιάς με το καλό και πολύ γρήγορα να μας ανακοινώσουν το ευχάριστο γεγονός.

Άλλη οικογένεια που συνήντησα εγκατεστημένη στο Μαϊάμι ητο η οικογένεια του κ. και της κυρίας Χρήστου Μέντα από τον Μαρμαρά. Έχουν ένα ωραιότατο ιδιόκτητο σπίτι που η δέψις του αντανάκλα από μακρὰ την εθνική φλόγα που φωλιάζει στην καρδιά των καλών αυτών συμπατριωτών μας. Ολόκληρο το σπίτι είναι βαμμένο με τα Έθνικά μας χρώματα—ασπρο και γαλάζιο— και μοιάζει από μακρὰ σαν μία τεράστια Έλληνική σημαία. Το ίδιο και ο κήπος που είναι φυτευμένος με άσπρα και γαλάζια λουλούδια, με μεγάλη φροντίδα τοποθετημένα κατά τέτοιο τρόπο πού να συμβολίζουν την κυανόλευκο. Σε κανένα άλλο Έλληνικό σπίτι στην Αμερική δεν είδα την τόσο λαμπρή αυτή έκδηλωση του πατριωτισμού της οικογενείας Μέντα. Τους συχαίρω ιδιαίτερω για τα πατριωτικά τους αισθήματα και την εθνική τους ανωτερότητα που αποτελεί λαμπρό παράδειγμα προς μίμηση από πολλούς Έλληνας του Εξωτερικού που δχιμόνον δεν έκδηλώνουν κατά κάποιο τρόπο τον πατριωτισμό τους αλλά φθάνουν και μέχρι του σημείου να μη μεταβιόνουν στα παιδιά τους ούτε αυτήν ακόμη την Έλληνική γλώσσα. Έτσι βλέπει κανείς στην Αμερική, με μεγάλη πίκρα, πολλές Έλληνικές και δυστυχώς πολλές πατριωτικές μας οικογένειες να όμιλούν και μέσα στο σπίτι τους ακόμη την αμερικανική γλώσσα, γιατί το παιδιά τους δεν ξέρουν ούτε μιιά λέξη Έλληνικά. Και έτσι σιγά - σιγά γονείς και παιδιά αποξενώνονται από την Ελλάδα και μετά λίγα χρόνια οι άξιοζήλευτες σήμερα Έλληνικές παροικίες της Αμερικής θα παραζώσουν και θα σβύσουν προς μεγάλην ζημίαν του Έθνους μας.

Στο Μαϊάμι επίσης έγνωρίσα τον λαμπρό συμπατριώτη από το Πραστείο κ. Γρηγόριο Χατζόπουλο, αδελφό της κ. Έλένης Κολιού, που είναι πολύ καλά εγκατεστημένος με δικό του κατάστημα.

Κατά την επιστροφή μου από το Μαϊάμι στη Νέα Υόρκη με ξαναγύρον τον αγαπητό συμπατριώτη κ. Κωνσταντίνον Θεοδοσίον έπεσε κέφην το ξενοδοχείον του έκλεκτου συμπατριώτου

μας από τον Μαρμαρά κ. Σωκράτη Ταβουλάρη (Ταίηλορ) και έθαύμασα το μεγαλείον και την πολυτέλειαν του περιφήμου «Σαιντ Μόριτζ». Οόρανοξύστης με 33 πατώματα που περιλαμβάνουν 1000 δωμάτια ύπνου, τεράστιες και πολυτελέστατες στη διακόσμηση αίθουσες υποδοχής και τελετών, καφεζυθεπιατορ ου, ζαχαροπλαστείου κ.λ.π., κτισμένον στην καρδιά της Νέας Υόρκης στην ωραιότητα τοποθεσία Σέντραλ Πάρκ Σάουθ επί της γωνίας της της Λεωφόρου, αποτελεί το «Σαιντ Μόριτζ» το κάυχημα των Έλλήνων της Αμερικής. Με ιδιαίτερη πατριωτική υπερηφάνεια καμάρωσα το τεράστιο αυτό κτίριο που είναι ιδιοκτησία και δημιούργημα δυο έκλεκτων παιδιών του Μαρμαρά του αξέχαστου Σωτηράκη και του κ. Σωκράτη Ταβουλάρη που είναι οήμερα ο διευθύνων νους της τεραστίας αυτής επιχείρησης.

Δυστυχώς τον κ. Σωκράτη Ταίηλορ δεν μπόρεσα να ιδώ στο ξενοδοχείο του, γιατί την ημέρα που έκαμα την έπισκεψή μου άπουσίαζε σε ταξείδι, είδα όμως εκεί αρκετούς συμπατριώτας μας οι όποιοι έργάζονται σε διάφορες υπηρεσίες του ξενοδοχείου. Αναφέρω τα όνόματα των Θωμά Λιόλιου, Ταυουτοόγλου, Πέτρου Ηλία κ.λ.π.

Στη Νέα Υόρκη έπηγα επίσης στο ρεστωράν του συμπατριώτου από το Πραστείο κ. Πώλ Ιακώβου, όπου έζησα για λίγες ώρες την Ελλάδα μέσα στη Νέα Υόρκη. Έξυπνος επιχειρηματίας ο κ. Ιακώβου είχε την θαυμαστή έμπνευση να βάλη στο κέντρο του όρχήστρα από μπουζούκια, πράγμα που αύξησε κατά πολύ την πελατεία του και κάθε βράδυ βλέπει κανείς ασφυκτικά γεμάτο το έστιατόριό του από Έλληνας και Αμερικανούς, που έρχονται να απολαύσουν την έκλεκτή ελληνική κουζίνα του και τα ελληνικά λαϊκά τραγούδια.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΑΡΤΑΚΗΝ

ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΞΕΝΩΝΩΝ ΤΟΥ Ι. ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Έκπονηθέντος ώραιότατου σχεδίου υπό του μηχανικού του Ίερού Προσκυνηματος της Παλαιας Φανερωμένης κ. Λεονταρίδου, ήρχισαν άνοικοδομούμενοι οι ξεώνωες οι προοριζόμενοι διά τους προσκυνητάς. Το κτίριον των ξεώνων γίνεται προς το βόρειον μέρος και κατά μήκος του Ναού, περιλαμβάνει δε 5 εύρύχωρα δωμάτια με ώραιότατην βεράνταν και με προοπτικήν άνοικοδομήσεως μελλοντικώς και δευτέρου όρόφου. Το όλον έργον θα στοιχίση περί τας 100 χιλιάδας δραχμάς, ή εκτέλεσις δε τούτου όφείλεται εις τας δόκους προσπαθείας των κατά πάντα αξίων κ. κ. Έπιτρόπων του Ίερού Προσκυνηματος.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Πρό τριμήνου ήρχισεν ή ανακαίνισις του Καθεδρικού μας Ναού, τιμωμένου εις το όνομα των Αγίων 12 Αποστόλων, όστις από της ίδρύσεώς του (1924) ύπέστη αρκετάς φθοράς χωρίς μέρη σήμερα να του γίνη ούδεμία έπισκευή. Το σύνθημα της άνοικοδομήσεως έδωκεν ό καθ' όλα αξίος Ιερατικός μας προϊστάμενος άιδεσιμότατος κ. Σπυρίδων Άθανασίου, όστις διά σχετικής έγκυκλίου του εκάλεσεν όλους τους κατοίκους της Νέας Αρτάκης όπως έλθουν άρωγοί εις το υπό εκτέλεσιν Ιερόν έργον.

Εις την έκκλησιν του πατρός Σπυρίδωνος άμειώς έδωκαν το παρόν όλι οι Αρτακηνοί, συγκεντρωθέντες μέχρι στιγμής του ποσού των 6.000 δραχμών, συνεχιζόμενων των προσφορών.

Απαντώντας εις άλλη έκκλησιν του πατρός Σπυρίδωνος ή κυρία της Νέας Αρτάκης προσέφερον, διά τον αυτόν σκοπόν, ώραιότατα έργόχειρα και διάφορα άλλα άντικείμενα οικιακής χρήσεως, ως ύαλικά, σερβίτσια κ.λ.π., όπως χρησιμοποιηθούν διά την ώργανωθεισαν προς τον

σκοπόν τούτον λαχειοφόρον άγοράν. κατόπιν σχετικής έγκρίσεως του Ύπουργείου Προνοίας και της όποίας οι λαχνοί ήρχισαν να πωλούνται υπό των νεανιδων του Κατηχητικού μας Σχολείου και κυριών της Κοινότητός μας. Τα άντικείμενα της λαχειοφόρου άγοράς μας εκτίθενται εις μιαν άπλήτως ήλεκτροφωτισμένην αίθουσαν ενός νέου κτιρίου πλησίον της άγοράς και είναι χάμα ήφθαλμών κατά τας έσπερινάς ώρας.

Τό έργον της ανακαίνσεως θα στοιχίση περί τας 20.000 δραχ. Καλλιτέχνης ανέλαβε την έσωτερικήν διακόσμησιν όλοκλήρου του έσωτερικού του Ναού, έγένητο δε μέχρι της στιγμής ό θόλος με τον άστερόντα Οόρανόν, εκκαθάρισεν το Παντοκράτορος και των Εύαγγελιστών, έλαιοχρωματισμός άμφοτέρων των πλευρών, διακόσμησις του Ιερού Τέμπλου, των κίωνων δι' απομιμήσεως μαρμάρου και άλλα πολλά, και έξακολουθεί ή έργασία.

Προηγούμενος έγένητο τα πολυέλαια κρυστάλλινα, αλλά με νέον σχέδιον παρ' ειδικού τεχνίτου και ήλεκτροφωτισθέντα. Η έργασία αυτή έτοιχισεν πλέον των 12.000 δραχμών, εκτός της ανακαίνσεως του έσωτερικού του Ναού, ή όποία θα στοιχίση, ως άνέφερα και ανώτερω, περί τας 20.000 δραχμάς.

Πάντα ταύτα έγέγονον χάρις εις τον όβόλον των εύλαβών κατοίκων της Νέας Αρτάκης και εις την άξίαν έπίνοιον δροστηριότητα των Εκκλησιαστικών Έπιτρόπων του Ναού των Αγίων Αποστόλων.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

Τό έργον της ύδρευσεως της κομπολόγας μας, το όποιον γίνεται δαπάναις των εν Αμερική φιλοπατριδων συμπατριωτών μας, προχωρεί κανονικώς, περατούμένης κατ' αυτάς της Μεγάλης Δεξαμενης, εις την όποιαν θα συγκεντρώνεται και εκείθεν θα διοχετεύεται εις όλόκληρον την Νεάν Αρτάκην

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ο Οικόδομικός Συνεταιρισμός «Η ΠΡΟΚΟΝΗΣΟΣ» προκηρύσσει μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' έναφραγίστων προσφορών διά την χωροστάθμισιν των οδών και πλατειών και την εκπόνησιν της μηχανομησ του άξονος αυτών του ήμετέρου Οίκισμού εν τη περιοχή ΣΤΑΜΑΤΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ.

Η προσφορά θέλει γίνη ανά στρέμμα, του δε διαγωνισμού γίνονται δεκτοί τοπογράφοι μηχανικοί διπλωματούχοι Άνωτάτης Σχολής Ε.Μ.Π. και τοπογράφοι του Νόμου 4663.

Σχετικά πληροφορία παρὰ τῷ Τεχνικῷ Συμβούλῳ τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀρχιτέκτονι Χρυσ. Λαμπαδαρίδῃ - Πραξιτέλους 20 ἀπὸ 18ης — 20ης ὥρας καθ' ἑκάστην.

Κατάθεσις προσφορῶν μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1957.

Ἀθῆναι τῆ 15 Δεκεμβρίου 1956

Ὁ Πρόεδρος

ΝΙΚΟΛΑΪΣ ΣΤΡ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΩΝ

Καράβι που ξεκίνησε τον τόπο μας ν' αφήσει γοργά και καλοτάξειδο να πάς και να γυρίσει και να φέρησ απ' τα ξένα κι' όλα μας τ' αγαπημένα.

Τάγαπημένα μας, πρόσωπα τάφεραν όπως ήταν ή εύχη όλων μας, όπως τού γραφέ ο ποιητής. Ένα - ένα τάπρα σφουγγαράδικα του χωριού μας, άφου αλόκωσαν όλες τις θάλασσες της Ελλάδος, άφου γύρισαν πολλά νησιά και άκρογιάλια, χαρούμενα γύρισαν στο λιμάνι μας για να ξεκουραστούν. Νά έπισκευασθούν και ν' άρράξουν για κάμποσους μήνες. Έφεραν τους κουρασμένους απ' την άχαρη δουλειά του σφουγγαρά Κουταλιανούς κοντά στα προσφιλή των πρόσωπα. Χαρά κι' εύτυχία ζωγραφίστηκε σ' όλο το χωριό. Γύρισαν όλοι. Τέλειωσε και το έφετεινό ταξείδι των σφουγγαράδων.

Ας ήταν δυνατόν ναρχότανε κι' οι άλλοι νεοί, οι λεβεντονεοί, που άλλα χρόνια έμειναν δυστυχώς σε ξένα χώματα, γιατί τους έφαγε το φόρεμα.

Είναι ήμερα που τους θυμόμαστε, έστω κι' αν δεν θέλουμε να χαλάσουμε τη χαρά μας. Αθλα τρέχει ό νους μας σ' αυτούς που δεν θα ξαναγυρίσουν ποτέ! Ας τους έχον τουλάχιστον οι Άγγελοι μαζί τους και ό Θεός δες γλυκαίνει τον πόνο των συγγενών των. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΙΩΝΟΒΙΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΤΑΣ

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ.—Την 22αν Νοεμβρίου άπέθανε εις την πόλιν μας ή σιωνόβιος εκ Κουτάλεως συμπατριώτισσά μας Θεόκλη Καβούνη ηλικίας 95 ετών. Τους οικείους της συλλυπούμεθα.

Αύγουστης Αύγουστιδης

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

— Δημήτριος Παγιαυλάς

Στας 22)10)56 πέθανε και κηδεύθηκε σεμνά ο αξέχαστος πατριώτης μας και φίλος Δημήτριος Παγιαυλάς, αφήνοντας σύζυγο και θυγατέρα άπαρηγόρητους.

Δεν θέλω να εγκωμιάσω τον μακαρίτη, γιατί στη ζωή του ζούσε άθόρυβα σαν τίμιος οικογενειάρχης και δεν του άρεσαν τα πολλά περιούτου. Πάντως δεν μπορού να παραλείψω τα ευγενικά του αισθήματα.

Ο Δημήτριος Παγιαυλάς υπήρξε από τα ίδρυτικά μέλη του Συλλόγου Κουταλιανών στη Θεσσαλονίκη και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου επί πολλά χρόνια. Πάντοτε ένθουσιώδης και πρόθυμος προσέφερε πολλά για το σύλλογ. Πάνω απ' όλα γι' αυτόν ήταν ή Κούταλις.

Όλοι έμεις που τον γνωρίσαμε από κοντά, τον αγαπούσαμε για την ενθύτητα του χαρακτήρος του και την αγαθότητά του. Η καλημέρα του Δημητρου ήταν αγιά σας Κουταλιανούς.

Έχθρους δεν είχε. Γι' αυτό όταν άρρώσθησε όλοι μας λυπηθήκαμε και όταν πέθανε τον θρηνησαμε.

Δυστυχώς ή μοίρα δεν τον άφησε να ολοκληρώση τους πόθους του και πρόογα του έκοψε το νήμα της ζωής του.

Στην οικογένειά του άπευθύνουμε τα θερμά

— Ιωάννης Μαυρομάτης

Απέθανε στη Νέα Αρτάκη ο Ιωάννης Μαυρομάτης ή Μαμάλας, καφεπώλης.

Τους οικείους Του θερμά συλλυπούμεθα.

— Σοφία Θ. Χαλβατζή

Σε ηλικία 75 ετών άπέθανε στη Χαλκίδα και κηδεύθηκε σεμνοπρεπώς με συμμετοχήν πλήθους κόσμου των έκευ συμπατριωτών ή έξέκα συμπατριωτών ή έξέκα συμπατριωτίσας Σοφία Θεοδώρου Χαλβατζή. Τους οικείους της θερμά συλλυπούμεθα,

— Επισήμεις εις τας 11 του ίδιου μηνός έγένητο μνημόσυνον της Κωνσταντινίας Σ. Βατάχου και του υιού της Κουζουάκη, εις το όποιον παρέστησαν όλοι οι συγγενείς και οι συγγενείς του μεταστάντος.

— Επισήμεις εις τας 11 του ίδιου μηνός έγένητο μνημόσυνον της Κωνσταντινίας Σ. Βατάχου και του υιού της Κουζουάκη, εις το όποιον παρέστησαν όλοι οι συγγενείς και οι συγγενείς του μεταστάντος.

ΑΥΓ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΝΣ

τό δια την ύδρευσιν των κατοίκων της ύδωρ.

Υπό του αξίου Προέδρου της Κοινότητος μας κ. Γεωργίου Καραντζίκη, μεταβάντος την προπαραελθούσαν έβδομάδα εις Αθήνας, ήγοράσθησαν οι σωληνες και διά προσοπικής των κατοίκων έργασίας ήρχισεν ήδη ή διάνοιξις των αλόκων δια την τοποθέτησιν τούτων, έλπιζεται δε ότι μέχρι του έρχομένου θέρους θα έχωμεν ώραιον τρεχούμενον ύδωρ.

Προς τον κ. Πρόεδρον της Κοινότητός μας έγστάλησαν εκ μερους των εν Αμερική έκλεκτων συγγενών μας έτερα 3000 δολάρια, ως δευτέρα δόσις διά το εκτελούμενον έργον, και έπειτα συνέχισα. Τους καλους μας συμπατριώτας ευχαριστούμεν όλοθέρμα και μέσω της πατριωτικής μας έφημερίδος «Μαρμαρινά Νέα» τους διαβιβάζουμε την ευγνωμοσύνην όλων των κατοίκων της Νέας Αρτάκης.

Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ